

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

KOMÜNİZM

EZİLECEK Mİ?

7 TEMMUZ 1970

SAYI: 23

Bigalı Gençlerin Halkımızı MÜCADELEYE DAVETİ

Memleketimizin her şehir ve vilâyetinde millî mücadeleyi anlatmak, duyurmak ve milletimizi bizzat mücadele içine davet etmek için gayretle çalışmalar yapılmaktadır. Milletimizin istikbalini tehdit eden gayri millî ideolojilere karşı verilmesi lüzumlu mücadeleyi, azimle yürütmeye kararlı Bigalı yüksek öğrenim gençliğinin kıymetli bildirileri aşağıdadır. Bildiride Radyonun, maarifin, üniversite hadiselerinin iç yüzü vukufu ortaya serilmektedir.

BİGALI KARDEŞLERİMİZ,

1. Millî Eğitimin üst kademelerine millî olan düşünceye zıt istikamette yürüyen kimse ler el atmış, yıllar boyunca burası bir savaş hazırlama teşkilâtı görevi görmüştür. Öğrencilere millî kültür, millî zevk ve kendine dönüş anlayışı verilmemiş, ilkökulda küçük balerınler yetiştirilmeye uğraşmış, liselerde batılı nazariyeler tabii haline getirilmiş ve millî değerler yerine hafif batı müziği konmuş ve destek lenmiştir. Bu kadar millet bün yesinden uzaklaştırılmış olan

nesil, üniversitede kendini bir boşluğun içinde bulmuş ve bir şey olmak için Lenin ve Mao'dan ilham almaya başlamıştır. Bu yüzden öğretmen yerine sol stratejiye alıştırma provası yapan kimselere karşı dur demek zamanı gelmiştir.

2. Radyo milletın vergisiyle beslenen bir kurumdur. Milletın varlığından ayrı olmaması gereken bu radyonun dili, i-nancı ve zevki Türk'e benze-mektedir. Kendisine has bir dil icad etmiş, bütün progra-mını batı müziğine ayırmış. Türk müziğinin defterini dür müştür. Sormak gerek: Pol or-manlarından çıkan naralara, Afrika'daki uğultulara Vati-kan'ın buğulu atmosferinden doğan Hristiyan ilahilerine yer veren bu radyonun dünya-da başka bir benzeri var mı? Sol eğilimli bir öğrencinin öl dürülmesi üzerine bütün mik-rofonlarını o yöne seferber etmiş, istismar kutusu, imanlı birinin öldürülmesini yalnız mutut bir haber olarak ver-miş ve kapanına çekilmiştir. Tertiplediği bütün açık otu-ruumlarda (Meselâ Laiklik Ana-

yasa hakkında) hep meşrepleri belli olan etiket erbabını geti-rip kusturmuş bunu bir tartış-ma olarak değerlendirmeye ça-lışmıştır.

Aziz millet! Sen vergilerini senin imanını boğmak, haysiye tiyle oynamak, dilini maskara-laştırmak, yabancı kültüre a-janlık yapmak ve senin her de-ğerine karşı sesini kısmak için radyo kurumuna vermiyorsun. Senin radyon senin dilinle sa-na hitabetmeli, senin radyon mik-rofonlarında faziletli insan ları konuşturmalı, senin rad-yon millî birliğin temini için didinmeli. Bunu yapmazsa ona karşı boykot yapman senin hak-kındır.

3. Üçbuçuk soysuzun üniver-sitede giriştiği hareket millî e-konomiyi ve istikrarı zedelemiş, olmadık galleler çıkarmış tır. Bugüne kadar sustun «Gençliktir taşmıştır» dedin. Basiretini ayaklar altına al-madan hareket ettin. Hayır sen kafalarına ilimden başka her türlü rezaleti sokmuş bu militan gruba karşı millî mües-seselerine sahip olma zamanın gelmiştir. Bunlar devlet başı-na hangi parti gelirse gelsin kendi komünist mefkûrelerin devlet bünyesine yerleştirme-de susmayacaklar Çünkü işle-ri bu. Çünkü Çin bunların di-ni olmuş ve bünyeleri komü-nizm ahyonu ile zehirlenmiştir.

4. Son günlerde millî mües-seselere karşı Dev-Genç adı-n-daki öğrenci teşekkülü Disk'in (Devrim İşçi Sendikası) göl-gesine sığınarak yaptığı tah-ripler ve şiddetli hareketler gözlerinizin önündedir. Hayır hayır. Türk işçisi kapısında ek-mek yediği müesseseye el u-zatacak kadar düşük, şerefsiz ve vicdansız değildir. Belki bir kaç işçi ham hayaller vadisi-ne kapılıp gitmiş ve müessese düşmanı komünistlerin ol-tasına yem olmuş olabilir. Fakat bütün bunlar Türk işçisine teş-mil edilemez.

Aziz Millet! Kademe kademe yürüttükleri bu hareketlere karşı dikkatli ol. Artık çehre-lerini ve renklerini tamamen açığa çıkartmış bu satılmışla-rı tanı. Sen, bu toprakları kan-larınla sulayarak ebediyen kendi üzerine kanla tapula-dın. Yani sen kan vererek bu ülkenin haritasını çizdin. Sa-na yabancı olan bu seslere ku-lak kabart, haykır ve şahlan-ey millet.

Zaman zaman bu bildirilerle aziz kardeşlerimizin yanında olacağız.

BİGA YÜKSEK ÖĞRENİM
KÜLTÜR DERNEĞİ

Alaaddin KIRMAN
İst. Yük. Öğretmen Okulu
Türkoloji Bölümü

SIYONİST TRIUMVİRA

Avrupa, belli gençlik gruplarını inhisarına al-mış da olsa, bir manevî buhranın isteri krizlerini geçiriyor. Türkiye'mizdeki gayrimillî basın bunun reklâmını başarı ile yürütüyor. Dikkat edilirse, bu toplum dışı davranışlar, ne kadar siyasî ideolojiler-den ayrı görünürse görünsün, gerçekte belirli bir sol hareketin damgasını taşımaktadır. «Dogmaları reddetmek» adı ve maskesi altında, bu gruplaşma-lar, Avrupa kültür yapısını istenilen, nuayyen bir gayeye götürmeğe mâtuftur. Gören gözler için bu gaye, açıkça ortaya serilidir.

Sat, temiz Anglo-Saxon kültürü, Yahudi'nin amâline hizmetçi kılınmak gayesiyle, Lâtin kültürü nü de kirleterek, Fransız İntilâhinden beri, üzerin-de işlenen bir tecrübe tahtası olmuştur. Ve, maale-sef, Yahudi, kısmen de olsa muvaffak olmuştur.

Bizim, «Siyonist Triumvira» adını verdiğimiz, Avrupa Kültürüne damgasını vurmuş olan, bu sac ayağını, üç Yahudi mütefekkir meydana getirir. MARKS, FREUD ve EİNSTEİN...

Bunlardan Marx, kurduğu ilmi sosyalist eko-l ile, Avrupalı kültüre, tarih felsefesi, siyaset ve iktisat ilmi sahasında tesirde bulunmağa çalışmıştır. Freud ise, Modern Psikolojinin Kurucusu ilân edilerek, büyük bir gürültüyle Psikanaliz Metodunu or-taya atmıştır. Son olarak da, Einstein, daha bir tür-lü, müşahhas bir duruma getirilememiş olan, İzafi-yet Teorisi ile, Fizik âleminde bir bomba gibi pat-latılmış. Dünya Siyon ve Komünist yaygaracıları-nın edepsiz yayın vasıtalarıyla «üstün adam» ilân edilmiş, güya normal beyinden ağır olan kafatası muhtevası, yıllarca elden ele dolatılmıştır.

Her üç Yahudi mütefekkirin işledikleri bir or-tak nokta vardır. Bu da, kendi mevzuları olan saha-larda tek bir faktörü hâkim kılmağa çalışmalarıdır. Marx, kendi sahasında «Ekonomiyi», Freud «seksi», Einstein ise «İzafiyeti» hâkim kılmışlar-dır. Maksat, Tevrat'larındaki ideali gerçekleştir-mek, Dünyayı muayyen zayıf noktalarından yaka-layarak, kendi amâllerine âlet etmektir.

Yahudinin plânında, nötralize edilen Avrupa'dan sonra, Amerika gelmektedir. Ama, bu çirkin plânın gerçekleşmesi kolay olmayacaktır.

Bu bahse de, gelecek yazımızda dokunacağız..

Bülent TANC

VUR!

Vur dedi, vur! vur, düşünme vur!
Vur hak için, zalimin beynine vur!
Asrın kör olan vicdanına, suratına vur!
Vur işitmez kulaklara, görmeyen gözlere vur!

Vur dedi, vur! vur, usanma vur!
Vur namusun için, ırz düşmanına vur!
Asrın hayvanca hislerine, maddî ihtirasa vur!
Vur şehvî arzulara, ahlâksız olana vur!

Vur dedi, vur! vur, bekleme vur!
Vur vatan ve millet için, hainlere vur!
Asrın gâfil kuklalarına, iki yüzlülülere vur!
Vur onların babasına, kızıl ve sarıya vur!

Vur dedi, vur! vur, dinleme vur!
Vur, din-i mübin için, dinsizlere vur!
Asrın maddî kanunlarına, canlı putlarına vur!
Vur sönmeyen imanıyla, en son kuvvetinle vur!

BÜTÜN

MİLLİYETÇİLERE MÜJDE

Yakında Basılıyor

Mücadelemizde bize
rehber olacak eserler :

- İlmî Sağ,
- Gerçek Emperyalizm.

OTAG YAYINEVİ

DİKKAT

NOT :
Aziz Yeniden Millî Mücadele Okuyucuları,

1) Geçen hafta bu sahi-fede göndereceğiniz yazılar için bir adres yazmıştık. Adreste küçük bir hata olmuştur. Özür dileriz. Adre-sin doğrusu şudur:
Yeniden Millî Mücadele «Milletin Sesi»

Babıâli Cad. 50/4
Cağaloğlu-İSTANBUL

2) Gönderilecek yazılar-da (röportaj, şiir, mek-tup, makale, inceleme, ha-ber v.s.) isimlerinin neşrin-i arzu etmeyen okuyucuları-muz bulunabilir. Bu türlü bir arzusu bulunan okuyu-cular gönderdikleri yazının bir köşesine not yazsınlar.

3) Geçen hafta neşretti-ğimiz «Sancaklar Düşmeyecek» şiiri Cerrahpaşa Tıp Fakültesi 1. sınıf öğrencisi Hüseyin Ünlü'ye aittir.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi MİLLÎ DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 Sayı: 23

★
SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOC

★

Devamı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAOĞLU

NECMEDDİN TURİNAY

SABAHAADDİN ERİŞ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

★

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

SEN AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK

T.A.S. Cağaloğlu - İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

ORDUMUZ VE DÜŞMANLARI

Geçtiğimiz hafta, kara silahlı kuvvetlerimizin kuruluşu kutlandı. Bu günün, İstanbul ve çevresinde Örfi İdarenin, hayatı normal hale getirmeye gayret ettiği zamana tesadüf etmesi, bu mevzuyu ele almağa sebep olmuştur.

Tarih, milletimizin askeri kabiliyetlerinin erişilmesi son derece güç meziyetler olduğunu, bildirir. Türk milleti asker bir millettir. Ancak milletimizin hem asker bir millet oluşunda; hem de iman, adalet, namus, şahsiyet, emre riayet, kanaatkârlık gibi hasletlerinin teşekkülünde Türk Ordusu daima şerefli bir yer işgal etmiştir. Ordu her devirde inanç, şeref, namus, nizam ve fedakârlık gibi milletin temel değerlerini koruyan, geliştiren ve yücelten ocak olmuştur. İşte bunun için halkımız, «nizam ocağı, ızan ocağı» der. Bütün rütbeleri ağan askeri rütbe sevgisi, köylerde dipdiri bir his halinde yaşar. Halkımız askerliğini yapmamış ferde, şahsiyeti tamamlanmamış insan gözüyle bakar. Onun için evlenmeler ancak, askerlik hizmetinin bitiminden sonra mümkün olur. Milletimiz ordusunu, millî hayatın, millet düşmanlarına karşı koruyucu silahlı birliği olarak görmüştür. Millet ordusunu, hayatını, istikbalini; iman, kültür, ahlâk ve tarih gibi mukaddes temellerini koruyan; bir iman, fikir ve kudret birliği olarak görüyor.

Ordu düşmanla temasta ve bu sebepten harbin bizzat içinde bulunan millet parçasıdır. Bu sebepten ordu, sivil hayatın serbest, kozmopolit ve beynelmilelci tesirlere açık havasından uzak, bir harp atmosferi içinde yaşar. Zira ordu, harbin sulhün bir devamı demek olduğunu bilir. Harbin sulhün tatlı atmosferi içinde hazırlandığını unutmaz. Harbde kullanılacak istihbaratın şimdi hazırlandığını, savaşın vahşi ve kanlı çarpışmalarını tahrik eden silahların sulh arasında hazırlandığını unutmaz. Hadiseleri basit ve sathî bir gözle değil, düşman kuvvetlerin emel ve menfaatlerini daima hatırlayarak, mücadeleden âlemşumul kanunu içinde değerlendirir.

Ordu kozmopolit liberalizmin ve iğrenç yahudi sınıfsallığının giremeyeceği ve bu sebepten ebediyen düşman olacağı bir mekteptir. Zira orduda menfaat değil, inanç, şeref, haysiyet, fedakârlık ve kahramanlık temel meziyet olmaktadır. Askerin rütbesi, parayla satın alınmaz. Asker rütbesine, milletin hayatını korumak üzere hayatından vaz geçme fedakârlığı karşılığında sahip olmaktadır. Sivil hayatı bozup çözen menfaat hırsı, ordu bünyesi karşısında yıkılmaya mahkûmdur.

Servete göre rütbenin dağıtılmadığı bu ocak milletin ümidi, ve beynelmilel millet düşmanlarının ve uşaklarının baş düşmanıdır. Bu sebepten ordu, ve ordunun ruhuna kimler düşmandır, bilinmelidir.

Orduya ve ordunun ruhuna düşman olanları iyice bilmek için, ordu bünyesinin dayandığı birkaç prensibi daha hatırlayalım:

Ordu, temeli itibarıyla milletin bir parçasıdır. Milletin hayatını ve ideallerini korumak uğrunda kurulan bu birliğin temeli, besleyici kuvveti halktır. Eğer halk, varlığına düşman olan kuvvetler karşısında kâfi uyanıklığa sahip değilse, şerefle ölmeyi haysiyetsiz bir yaşayışa tercih edecek halde değilse, ordusunu tereddütsüzce takip edecek azim ve karardan mahrumsa, ordusu

ile sınıksı bir bağ kurmamışsa, imanı zedelenmişse, bencillik duyguları yaygınlaşsa; ordunun temeli çürüyecek demektir.

Ordu mücadele azmi yüksek, millet çoğunluğunun enerji, fedakârlık ve kanı ile yücelen bir sancaktır. Ancak ordu bir azimli çoğunluk, silah üstünlüğü ve askeri an'anedan ibaret değildir. Ordu, subay dediğimiz yönetici kadrosu olmadıkça, başsız bir gövde demektir. Hele zamanımızda ki harplerde bu gerçek kesindir. Ordu subayı ile ordudur. Subayı madden tüketilmiş, manen harap olmaya yüz tutmuş bir ordu, millet çoğunluğunu ızdıraba yuvarlayan mağlubiyetlerin asıl sebebi olur.

Milletlerin düşmanı, beynelmilel yahudilik önce milletleri millet olma hususiyetinden soyar. Ahlâk, an'ane, tarih, iman temellerini bombalar ve nihayet insanları inançsız, menfaatlerinin kölesi bir zavallılar yığını haline getirdikten sonra köleleştirir. Bugün kapitalisi ve komünist blokta büyük bir hakimiyet kurmuş bulunan beynelmilel yahudilik, milletleri içten yıka savaşında, savaş ve asker aleyhtarlığını körüklemiş durmuştur.

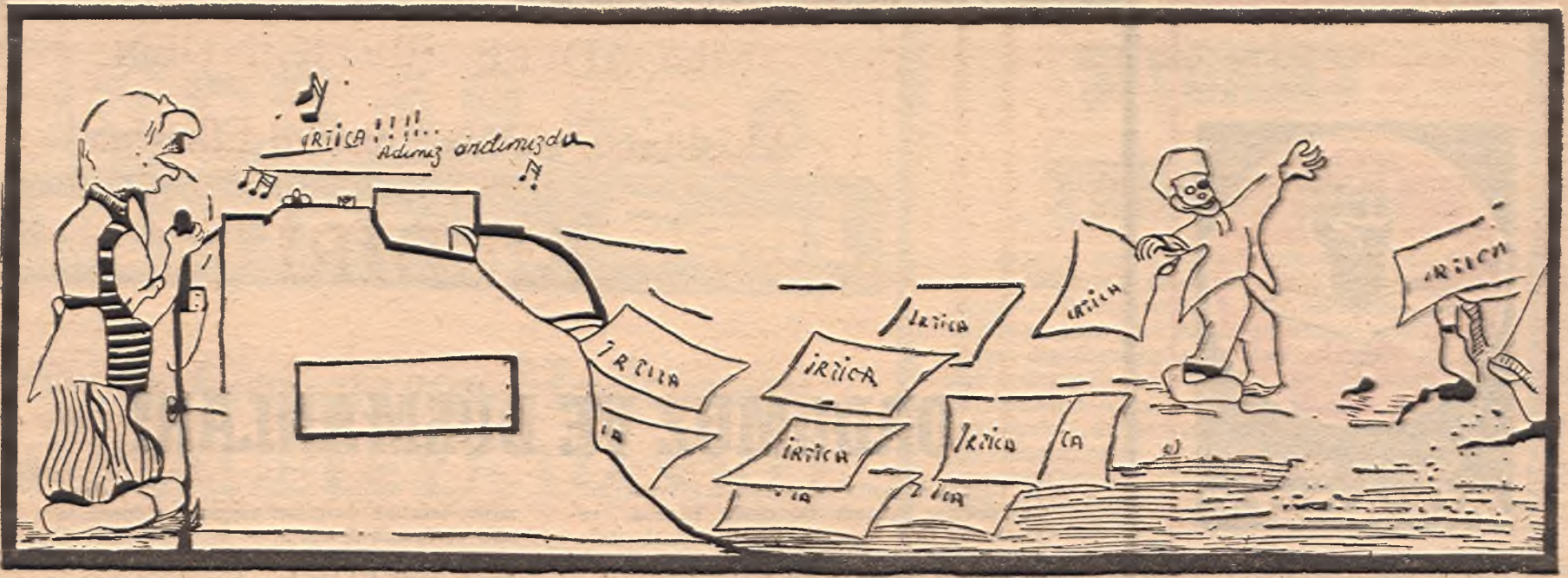
Bulvar tiyatrolarından, karikatür serilerine varasıya kadar, asker, askerlik, vatan sevgisi, bayrak ve iman, köpekçesine alay mevzuu edilmiştir. «Vatan kurtaran şabanlar», «Aslan asker Şvayk'lar» v.s. ler hep aynı antimilitarist saldırıların bilinen örnekleridir.

Beynelmilel yahudiliğin liberalist cemiyetlerindeki kolu masonluk esaslı askerlik aleyhtarı ise, komünizm de tam manasıyla savaş aleyhtarıdır. Marx, Lenin ve Mao prensip olarak savaşın yok edilmesi gerektiğini ifade ederler. Onlara göre savaş, bir sınıfın diğerine hakim olmak için müracaat ettiği şeydir. Savaş sınıflarla beraber yok olacaktır (!) Bunu da komünizm temin edecektir (!) Lenin ise «Devlet ve İhtilâl» adlı kitabında devletin yok edilmesi gerektiğini belirtir. Lenin'e göre devlet, subay ve memur gibi para ile çalışan, tazyik unsurlarından ibarettir. İşte bu memur zümreleri (yani subay, memur ve polis) ortadan kalkmadan, sosyalizm kurulamaz, demektir. Lenin'in hülyasına göre, Burjuva Devletini yıkmak, sonra sosyalizmi tesis etmek üzere proleterya diktatörlüğünü kurmak gerekecektir. İşte kurulacak bu devlet sosyalizmin doğuşu ile birlikte sönüp gidecek ve komünist cennet (!) kurulmuş olacaktır.

Bir ihtilâlcî gözüyle devleti, subay, polis ve memur zümresinden ibaret gören Lenin ve uşakları akılları sıra orduyu, saflarına alma gayretine düşmüşlerdir. Bazı memleketlerde bu taktikleri netice vermiştir. Lenin ve Troçki, Tukaçevski ve arkadaşlarını aldatmayı başararak 30 bin subay ve 220 bin assubay ve çavuşu kızıl ordunun saflarına çekebilmişler ve ihtilâlden sonra ise önce teker teker, sonra kitle halinde imha etmişlerdir.

Türkiye'de üslenen gizli Komünist Partisi'nin nizamnamesinde: «Mevcut ordunun yok edilerek, yerine işçi ve köylü milisleri kurmak» hedefi bilinen bir gerçektir. İlk fırsatta orduyu yok etmeye yönelecek bir kızıl hareket karşısında Türk subayının, Çarlık Rusya subaylarının gafletine düşeceğini hesaplayanlar aldanacaklardır. Hem de fena aldanacaklardır!

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

HALK PARTİSİ KURULTAYI ECEVİT KİMİN HESABINA ÇALIŞIYOR

KURULTAYA INMEYEN MEVZULAR

3 Temmuz 1970 Cuma günü başlayan Cumhuriyet Halk Partisinin büyük kurultayı nihayet kavga ve gürültülerle sona erdi. Partideki huzursuzluklara bir son verme amacıyla öne alındığı söylenen kurultay; partiyi daha büyük karışıklıkların içine düşürmekten ileriye gidemedi.

Türkiye'nin en eski partisi durumunu muhafaza eden bu parti, bilhassa 1960 devriminden sonra büyük operasyonlara tabi tutulmak istenmiştir. Türkiye'de bürokrasinin temsilcisi olan partilerin çok şeyler kaybettiği zamanımızda, CHP. sinin yolu ne olacaktır? Atatürk'ten devraldığı mirasları da yiyip bitirenlerin alışkanlıkları artık ne ile tatmin edilecektir?

Bütün bunlar Cumhuriyet Halk Partisi Kurultayının mevzuları olması gerekirken ne yazık ki, hiçbirisi piyasaya çıkarılmamıştır.

Halk Partisi ne kadar halka inandığını, demokratik bir mücadele taraftarı olduğunu söylerse söylesin, bu sıfatlardan o derece uzaktır. Halk Partisinde bürokrasi karakter ve huy haline gelmiştir. Yarım asırdır milletin kanını emen, ocak-bucak teşkilatlarına taş çıkartacak derecede bir muhtar saltanatı tesis edenlerin niyeti, her ne kadar ağızlarından düşürmezlerse de milletin refahı ve milletin saltanatı değildir.

Düzineyi aşan seçim denemeleri göstermiştir ki, iktidar bunlara hayal olmuştur.

ECEVİT DENEMESİ

İsmet İnönü Adalet Partisinin halk tarafından desteklenmesi karşısında onu, nasıl yıpratılabileceği sorusunun cevabını tehlikeli yollarda denemeye kalktı.

İhtilâl sonunda aşırı solun, beynelmilel yahudilikçe teşvik görmesi, özerk geçen müesseselerin bonkörce olan muamelelerine muhatap olması onu Türkiye için büyük tehlike haline getirmiştir. Masonluk milletin kendi değerleri istikametindeki mücadele arzusunu tavsatmak ve dağıtmak istemektedir. Beynelmillel siyonizm milletimizin uyanış hareketini sindirmek hususunda CHP yi de, komünistleri de A-

dalet Partisini de kullanmaktan çekinmez. Millî değerlerin tahribinde komünizmi bir silâh olarak kullandığı bir çok vesikalarıyla sabittir. Halk Partisi de, İnönü de, Ecevit de bu oyun içinde birer hiçtir. Bu şahıslar böyle bir oyuna geldiği nisbette sivrî noktalarda kalırlar.

Halk Partisinin Kurultayı, bu meselelerin konuşulabileceği yerler değildir. Çünkü ortanın solu ekibini tenkid edenler de, bu hareketi yürütenler de şaibeli kişilerdir. Komünistlere bakarsanız Ortanın Solu bilimsel sosyalizmi dejenere etmek için i-cad edilmiş bir sulfatodur. Türkiye'de aydın geçinen zümreleri C.H. Partisinde muhafaza edebilmenin sinsi bir oyunudur. Bu zamana kadar, Halk Partisi beslemesi olarak yetiştirilen komünist yazarlar; Paşa'yı ve Ecevit'i insafsız bir tenkid furçasına tutmuşlardır. Simdiye kadar, sevimli bir yavru nazarıyla baka geldikleri solculuk modası, karşısına pis suratlı bir eşkiya gibi çıkıverince; Paşası da, Ecevit'i de ne yapacağını şaşırmış yangın bekçisine dönmüşlerdir. Sonlarının, Kerenski olmasından korkulur.

KOMÜNİZM VE HALK PARTİSİ

Bir asrı geçen bir zamandan beri halkımız ve aydınlarımız üzerinde tesirli olmaya çalışan komünizm, bu zaman içinde ver yer metod değiştirmek mecburiyetinde kalmıştır. 1946 ya kadar yer yer Atatürk'e ve topyekün Halk Partisine açık bir cephe alan komünistler, 1950 den sonra tekrar bu partinin kanatları altına gizlendiler. Demokrat Partinin komünistlere kısmî müdahalesi, Cumhuriyet Halk Partisini solcuların hamisi haline getirmiştir. İhtilâlde ise hücre komünistleri Halk Partililik maskesi altında Anayasa Komisyonlarına, Kurucu meclislere girmişlerdir. Kendilerine komisyon başkanlıkları tevdi edilen dönme mason ve komünist profesörlerle işbirliği etmişlerdir.

İsmet Paşanın 1963 yılında söylediği mesuliyetsiz lâflar, memleketimizi bugünkü uçuruma sürükleyen etkenlerin başında yer alır.

Bu inciden İsmet Paşadan daha ziyade komünistler istifade etmişlerdir.

İSMET PASADAN SONRA NE OLACAK?

Evet İsmet Paşadan sonra ne olacağı meselesi, bütün Halk Partilileri düşündürdüğü gibi, komünistleri de çok yakından alâkadar etmektedir. Komünistler Türkiye'nin şartları icabı çok değişik yollar denediler. Atatürk devrinin «kadro» denemesi hâlâ hatırlardadır. Bu partiden aklı başında olan eski komünistler hâlâ ümitlerini kesmemişlerdir. Bunlar Paşadan sonra genel başkanlığa şimdiden hazırlık için dedirler. Sevket Süreyya Avdemir'in isminden bahsedildiği gibi, yeni yetme genel sekreter Ecevit'i ileri sürerler de yok değildir.

Komünizmin Türkiye'ye işçi, öğrenci çatışmalarıyla getirilmesinin mümkün olmadığını görenler, sivil-aydın ve subay karması bir ihtilâle gönül vermişlerdir.

Bugün Marksist-Leninist teoriye sahip olan ve gençlik hareketlerini organize edenler Cumhuriyet Halk Partisinin Ecevit'ini bir noktada kısıkanıyorlar. İsmet Paşanın orta-sol görünüşlü; toprak işgallerine, fabrika tahriplerine göz yuman partisi olmasının da yerli kriptolar ne iş vapsin.

Bu arada yarı İngilizceyi sayılan Ecevit'in de kendine has bir metodu bulunmalı değil mi?

ECEVİT'E FEYİZ BAĞIŞLAYANLAR

Ecevit çok orijinal görünmeye çalışan Marksist görüşleriyle kimlere yaranma arzusundadır? Türk-İş'i kandıramayıp yarı yolda yakalanan Ecevit, aynı oyunları millete de tatbikten çekinmeyen birisidir.

Partide Genel Sekreterin en yakın arkadaşları, Siyasal Bilgiler Fakültesinin sosyalist hocaları olmuştur. Bir zamanlar Plân lama Teşkiâtını alt-üst eden ve Cumhuriyet Gazetesinin pohpohlamayla yetmiş ilim adamlarından Besim Üstünel; İş Bankasının İdare Meclisi Başkan Vekili Turan Güneş; dönme olma ihtimali bulunan ve Ulus'tan Cihat Baban'ın atılmasından sonra yerine yukarıdan indirilen başyazar Haluk Ulman ve propagandayla ismi duyurulmaya çalışılan Doç Deniz Baykal ve nice-leri. Bunlar ki ahkâm kesmekten başka ne bilirler? Milletle komuşukları dilden başka hangi noktada ilişkileri kalmıştır?

Avrupa'dan ilim diye, iktisat diye Marksizm veya Leninizm tahsil edip, hazmedilmez bilgilerle Türkiye'ye dönen, sonra da bunlarla millete şekil vermeye kalınların millettenden ne anladıklarını sormak lâzım. Milleti karın tokluğuna çalışan ır-gatlar birliği kabû edenlere, her seçim devresinde aldıkları cevaplar kâfi gelmeyecek mi?

ORTANIN SOLU MUHAMMED'İN YOLU

Ecevit'in de bir metodu olmak gerekir dedik. Bu Turan Güneşle beraber dü-

şunup taşınarak neticelendirdikleri birşeydir. Acaba Demokrat Parti nasıl oluyor da oyların her devrede yarısından fazlasını alabiliyordu? Bütün sağcı kuruluşlar neden halk tarafından bunca destek kazanıyor-du? Bir halk hareketi olma iddiasındaki sosyalizm halkımızın mı yoksa zenginliğin ve şımarıklığın içinde nazı çekilmez bir hale gelen ve buna ilâve olarak azınlıkların desteğiyle mi yürüyordu?

İşte Ecevit bu noktada sol literatüre bir zekâ denemesi de ben yerleştireyim dedi.

Sağcı kuruluşlar milletin desteğini nasıl kazanıyorsa Halk Partisi de aynı yola girebilirdi. Ama bu millete dönüş veya milletin değerlerine hürmet değildi.

Yarım asırdır, dine, millete, milletin değerlerine hakareti meziyet telâkki edenler için bu hiç bir an mümkün olamayacak tır.

İsmet Paşanın lâikliğe olan sevdası nasıl yumuşatılabilir? Her konuşması di ne bir küfür değeri taşımazsa ona kim itibar ederdi? Ecevit bu mevzuarda bir kaç senedir dilini tutmaya çalışmaktadır:

«Aydın, somut olarak köylünün davasına inmeyip lâikliği savununca; aydınla, halk arasında bir uçurum açılıyor. Dinine karşı geliyor diye halk, kendini aydından uzak hissediyor.»

«Bu adamlar o kadar çaresiz ve fakir ki, kendi imkân ve kapasitelerine göre, nurculuk dertlerine çare getiriyor. Nurculuk, içinde bulundukları çıkmazdan kurtulma yolu olduğu için, doğrudan doğruya nurculara hücum etmek fayda sağlamaz, aksine herkesi ürkütüp karşı cepheye toplar.»

«Ortanın solu, Muhammed'in yolu.»

Yukarıdaki sözler Ecevit'indir. İsmet Paşanın bir beyin hastalığı haline gelen din aleyhtarlığının lüzumsuzluğu Ecevit'in kafasında yer etmiştir. Bu söz yanlış anlaşılmasın! Ecevit hiç bir hareketle din ve millî değerlerin yanında olmadı. Ve sırf oy kazanmak için, istismar için bu noktalara pek yaklaşmamaya çalıştı. Bunun yerine komünistleri de geride bıraktığı tahrikçiliklere girişti. Toprak işgallerini meşru hareketler olarak gördü «Toprak işleyen, su kullanan» gibi sözlerle tam (Devamı 14. Sayfada)

Kurultayın sakın geçmesini çok arzulamasına rağmen bunda başarıya ulaşamayan İsmet İnönü.

MÜCADELE BİRLİĞİNDEN

Müslüman - Türk Umumî Efkârına

BİLDİRİ

Takdim,

Milletimizi yok oluşa sürükleyen buhran katmerlenmekte ve millet düşmanlarının ihanetleri iyice belirmektedir. Din, devlet ve millet varlığının yaşayıp, yaşamayacağı temel mesele olarak, iyice belirmiş bulunmaktadır. Millî ve gayri millî kuvvetler arasında cereyan eden ve en kesif şeklini alan mücadele, kat'i neticesini vermek üzeredir. Bu mücadele sonunda iki netice vardır: Ya zillet içinde ölüm, ya da şerefle; insanca ve mü'mince yaşamak...

Bu kesin neticeli mücadelede, yok olmamak için; milletimiz kuvvetlerini toplamak ve birleştirmek mevkîindedir.

İşte bu zaruret ve bu zarureti anlamış olmaktan doğan küllî mesuliyet bizi, haklarımızı istemek yerine; kendimizi feda etme voluna çağırıyor.

Bazı hadiseler vesilesiyle Mücadele Birliği etrafında küfür merkezlerinden üflenen isnatlar bir efsane örme istikame-tindedir.

Hamdolsun ki; Türkiyemizde millî kuvvetler arasındaki kardeşlik esaslarını zedeleme istidadı taşıyan pürüzlere karşı, kesin tavır alarak hassasiyeti; haklı, mazlum ve muzdaribi teselli vecibesi ile birleştirecek dava mesuliyet ve çilesi taşıyanlar vardır.

İşte aşağıda okuyacağınız açıklama, bu iç ürperten hassasiyeti gösteren millî cephemizin fedakâr hadimlerinin derin samimiyetlerine bir mukabele; cephemiz içinde fikir mesalesini kendini eriterek vakan bir fikir savascısının ızdırabının yankısı, millî cephemizin feryadı, ve Mücadele Birliğinin inancını en tam bir şekilde aksettirdiği için, bu mevzudaki son sözümüzdür.

Mücadele Birliği kadrosunun ruh ve fikir yapısı üzerinde bazı dernek, zümre ve fertlerce aşağıdaki teşhisler konulmuştur:

1 — Fikrî müdür tanımazlar, islâmî mücadele sahasında kendilerinden başka hiç bir liyakat kabul etmezler, çocuktan daha çocuk bir gururla islâm ideolojisinin cemiyete nakışı içinde yalnız nefslerine kabiliyet biçerler.

2 — Doğrudan doğruya Kur'an ile emel etmek davasındadırlar.

3 — İcmâ ve içtihadı, dolayısıyla Allah ve Resûlünün emirlerine yol gösterici tavassut makamlarını hiçe sayarlar.

4 — Tasavvufu, taklit yolu ile islâma sonradan eklenmiş bir müesseseye bilir ve topyekûn inkâr ederler ve evliyâ ruhâniyetine inanmazlar.

5 — Gayelerine erme yolunda her türlü yalan ve iftirayı mübah sayarlar.

6 — Mücadele Birliği zahirde islâm âlemine mensup, kökü dışarda yabancı teşekküllerle münasebet halindedir.

Bu isnadlara verilecek cevap mevzuunda ilk ve toplayıcı kıymet hükmü hiç birinin (yanlış) kelimesiyle ifade edilemeyeceği, hepsinin ve ancak en şen'i yalan, en feci bühân ve en hayasız iftirâ tabiriyle belirtilebileceğidir. Yine ilk ve toplayıcı kıymet hükmü olarak bildirmek lâzımdır ki, bu türlü yalan, bühân ve iftiralara, Mücadele Birliğinin sadece uzak ve yabancı olduğu şeyleri değil bir Türk edibinin benzetişi ile «Galata kulesine bostan kuyu su» der gibi hakikatin kâmil zıddını hedef tutmakta, hak ve hakikati tepe taklak göstermektedir.

1 — Mücadele Birliği, fikrî müdür tanımaya mevzuunda, halislerle gerçekleri temyiz ve tayin, eteğine yapıslacak insanları öbürlerinden tefrik ve takdir ve her şeyi

nefsine bağlama yerine derin bir nefis muhasebesi içinde pişme ve olma şuur ve terbiyesini başlıca şart ve metod bilir ve aslâ inhiraf etmez.

2 — Doğrudan doğruya Kur'an ile emel etme davası Mücadele Birliğince, camilere örgü koymaya ve beş vakit nazamı inkar etmeye kadar giden idrak ve iman nasibinden yoksun bazı reformcuların işidir.

3 — İslâmın dört temel basamağı olan Kitap, Sünnet, İcmâ ve Kıyas bahsinde son ikisini tammamak kitap ve Sünnete yol veren kademeleri yıkmak demektir ki, bu takdirde onlara sıhhatle erişmek muhal olur ve bu bakımdan böyle bir tavır yine küfürden başka bir yere çıkmaz.

4 — Tasavvufu islâma sonradan eklenmiş bir taklit müessesesi bilmek füzûnün uçurtmadan kopye edilmiş olduğunu iddia yeltenmek kadar abes olup, onun, kainatın efendisi ve şeriatın batını olduğunu bilmemek de her mü'min için ebedî bir mahrumiyettir. Evliyânın ruhaniyetini inkâr ise, içinde imanın barınamayacağı bir hüsrân ve dalâlet.

5 — Gayeye erme yolunda yüklenil-miyecek hiç bir fedakârlık tanımayan Mücadele Birliği bu son isnada da, «mü'nin zina eder mi?» diye sorulunca mübhem bir cevap verip «Yalan söyler mi?» sualine derhal ve şiddetle «Mü'minin yalan söylemez!» karşılığını veren Allah Sevgî-lisinin büyük hadisi ile mukabele eder: ve asıl kendisine yükletilen ithamları, belli başlı, zümre ve şahısların ters gayelerine ermeleri için girişilmiş ve mübah sayılmış yalan ve iftiralara olarak gösterir.

6 — Mücadele Birliği, zahirde islâm âlemin teşekküllerle ilişkili bulunduğu isnadını ancak köksüzlere yakıştırmaktan başka hiç bir cevaba layık görmez.

(Devamı 14. Sayfada)

YÜKSEK

Öğretmen
Okulu
T. Cemiyeti
Başkanının
görüşleri

ÖĞRENCİLER
VE GENÇLİK
LİDERLERİ
DAVALARINI
ANLATIYOR

DÜŞMAN
KARDEŞLER

DERLEYEN: Frol Gönenç

Şefik Dursun sorularımızı cevaplandırdı

**"Kuvvetli bir
üniversite
polisi"**

Yüksek Öğretmen Okulu cemiyet başkanı Şefik Dursunla röportaj yapan Akşam Gazetesinin mevzu ile ilgili manşeti.

Anarşinin tezgâhtarı Üniversite mesulleridir

Akşam Gazetesi bir-iki haftadır «Düşman Kardeşler» adlı bir röportaj neşretmeye başlamıştır. Türkiye'de aşırı solun saldırganlığıyla meydana gelen anarşi hareketlerin sebebi, neticesi ve önleme çareleri hakkında Mücadele Birliği'nin de görüşlerine müracaat edilmişti. Bu arada komünistlerin bir türlü düşüremedikleri kale, Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti Başkanı Şefik Dursun'un da görüşlerinin alınması lüzumu hissedildi. Aşağıda Şefik Dursun'un sorulara verdiği cevapları okuyacaksınız.

(1) Öğrenci kuruluşlarının, Türkiye'nin meseleleri ile ilgilenmesi gerekli midir? Nedenleri.
C — Öğrenci kuruluşları Türkiye'nin meseleleriyle ilgilenmelidir. Bugün milletimiz büyük bir buhranın içerisinde. Bu buhranın derinliğine tesbiti, sebeplerinin bilinmesi ve çözüm yollarının öğrenilip ona göre hareket edilmesi gerekmektedir. Zira, öğrenci, sadece kendisi için öğrenci değil, milleti için de öğrenen kimsedir. Öğrenci aynı zamanda vatandıştır. Ve mesuliyet yüklenecek bir gruptur.

Bu sebepten, öğrenci ve öğrenci kuruluşları, memleket meseleleriyle plânlı bir şekilde ilgilenmelidir.

Biz bu yönden talebelerin Türkiye'nin meselelerini öğrenmelerini ve demokratik yollarla milletimize duyurmalarının zarurî olduğuna inanıyoruz.

(2) Kuruluşunuz politikanın içinde midir? Kuruluşunuzun politikanın içinde veya dışında olması halinde bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

C — Kuruluşumuz, pratik manada politikanın içinde değildir. Pratik manada politika belli bir partinin siyasî iktidara geçmek için yaptığı mücadeledir.

Ancak milletin içinde bulunduğu buhranın anlaşılması, sebeplerinin kavranması ve çarelerinin aranması ve bu hususta harekete geçilmesi, politika sayıldığı nisbette ilmi mânada politika ile ilgilidir. Buna partiler üstü milli bir politika diyebiliriz.

(3) Bir öğrenci kuruluşunun genel olarak politika yapmasını uygun buluyor musunuz?

C — Öğrenci kuruluşlarının partiler üstü ve milli politika ile ilgilenmelerini uygun görürüz.

(4) Kuruluşunuzun öğrenci sorunlarına faydalı olduğuna inanıyor musunuz. Bu konudaki çalışmalarınız nelerdir?

C — Bugün üniversite ve yüksek okullar v.s. milletin müesseseleridir. Üniversite talebesi bir ailenin ferdi, cemiyetin, milletin bir parçasıdır.

Beynelmilel Siyonizmin ve Beynelmilel Hristiyanlığın elele vererek milletimize karşı senelerdir hazırladıkları ve uyguladıkları komplolar iktisadî, siyasî ve kültürel veçheli buhranın içerisinde bütün bir millet olarak itilmemize sebep oldu.

Millet, buhran içerisinde iken tabiidir ki, bütün müesseseler de ızdırap ve buhran içerisinde dirler. Okullarımızın ve öğrencilerimizin buhranı, millet buhranının bir parçasıdır.

Öyleyse önce milletçe buhranımız, sebepleri, failleri ve mücadele metodlarının bilinmesi gereklidir. Milletimizin ve devletimizin yıkılışına dur diyecek millet mücadelesinde bütün gençliğin yer almalarını temin etmeğe çalışıyoruz. Bu yönden kuruluşumuz yayınları, tertip ettiği yürüyüş ve mitingleriyle faydalı olmaya çalışmaktadır.

(5) Üniversite reformunun gecikmesinde kuruluşların ihmali var mıdır?

C — Talebe meselelerini dile getirmek üzere iki sene önce hareketler başlatılmıştır. Bu hareketler, masum talebe isteklerini dile getirirken, üniversite reformunun zorunluluğunu belirten kısa zamanda siyasî rengini almıştır. Marksist öğrenci kuruluşları hareketi tamamen insiyatifleri altına almışlardır. Öğrenciler Marksist bir ihtilâl için âlet olarak kullanılmak istenmiştir.

Her şeyden önce üniversite reform tasarısı

son derece sathî omasının yanında milli değildir. Gecikmesinde ve milli bir reform tasarısının uzak olmasında Marksist öğrenci kuruluş ve teşkilâtlarının engellemesi vardır.

(6) Öğrenci sorunlarının hallinde, öğrenci istek ve düşüncülerinde görüş birliği sağlanabilir mi? Sağlanamazsa nedenleri...

C — Öğrenci meselelerinin hallinde bir görüş birliği temin edilmesi imkânsızdır. Marksist kuruluşlar, Türkiye'nin komünistleştirilmesinde, üniversiteyi bir ihtilâl üssü olarak kullanmak karındadırlar. Hadiseler bu yönde gelişmektedir.

Yüksek Öğretmen Okuluna mensup yüzlerce milliyetçi talebe, Marksist talebeler tarafından 16 Mart 1970 tarihinden bu yana üniversitenin ilmi muhtariyetini istismar ederek derslere alınmamaktadır. Onlar için Türkiye, komünistleşmeden üniversite meseleleri çözümlenemez. Üniversite reform tasarısı ve buna benzer çalışmalar üniversitedeki Marksist talebeleri ve talebe kuruluşlarını hiçbir zaman tatmin etmeyecektir. Ta ki Marksist düzen tesis edilinceye kadar.

(7) Öğrenci çatışmaları önenebilir mi?

C — Üniversitedeki çatışmalar artık silahla bir safhaya dökmüştür. Solcu militanlar, silahlı birlikler halinde fakültelerde kol gezmektedir.

Çatışmalar, üniversitenin ilmi muhtariyetini zedelemeyecek zabıta tedbirlerinin alınmasıyla önenebilir. Silahlı Marksist birliklerin sık sık aranması, kontrol edilmesi ve silahtan arındırılması gerekir.

Üniversitelerdeki bu gibi fikrî ayrılıklardan dolayı meydana gelecek fikrî çatışmalar normaldir, önlenemez. Önlenmek istenirse anti-demokratik olur.

(8) Bu çatışmalar devam ederse ülkemizin ne gibi yeni sorunlarla karşılaşacağı konusunda görüşleriniz nelerdir?

C — 16 Martta başlatılan sahte bağımsızlık haftasının ilk saldırısı silahlı Marksist militanlar tarafından okulumuza yapılmıştır. Sonralar bu durum Yüksek Öğretmenli milliyetçi talebelerin derslere alınmaması ve silahlı saldırılara uğraması ile daha vahim bir duruma kaymaya başlamıştır.

6 Nisanda Rektörlük binasının önünde otomatik Sten tabancalarla açıkça silahlı saldırı yapılmıştır. Üniversitelerimiz bir silah deposu ve ihtilâl üssü haline getirilmiştir. Şunu unutmayın ki; silah, silahı davet eder. Silahlı birlikleri ancak silah durdurur. Saldırıları karşısında milliyetçi talebeler ve bu durumdan memnun olmayan millet silahlanacaktır. Meydana gelecek kanlı hadiseler, ya bir iç harbe, veya ihtilâle ortam hazırlayacaktır.

(9) Kuruluşlar arasında rekabeti körükleyen dış etkenler var mıdır? Bunların dıştan beslendiğine inanıyor musunuz?

C — Kuruluşlar arasında rekabet, olağandır. Ve demokratik mücadele normaldir. Ancak dünyanın hiç bir yerinde Marksist hareket o ülkedeki kendi imkânlarıyla başarıya ulaşamamıştır. Belgelerle sabittir ki, dünya komünist teşkilâtlarının Marksist hareketlere yardım kararları ve uygulamaları gerçektir.

Bu duruma göre, Türkiye'de Marksist hareketler, Rusya'nın veya Çin'in desteği ve kontrolindedir.

(10) Çatışmaların ve cinayetlerin önlenmesi için ne gibi tedbirler tavsiye ediyorsunuz?

C — Hükümetin, silahlı çatışmaları önleyecek ilmi muhtariyeti zedelemeyecek kuvvetli bir üniversite polisi kurması zaruridir. Ayrıca silahlı gruplar sık sık kontrol edilmek suretiyle silahsızlandırılmalıdır.

(11) Üniversite reformu gerçekleştiği gün bu çatışmaların duracağına inanıyor musunuz?

C — Çatışmaların durdurulmasının, üniversite reformu ile bir ilgisi yoktur. Çünkü bu çatışmalara sebebiyet verenler talebe isteklerinin savunuculuğunun Marksist düşüncenin nizam haline getirilmesi için yapmışlardır.

Aslında, Halk Savaşı, Bağımsız Türkiye gibi sloganların üniversite reformu ile bir ilgisi yoktur. Yukarıda belirttiğimiz gibi, çatışmalar, üniversitede zabıta kuvvetlerinin tesis edilmesiyile önenebilir.

DÜNYA ORTODOKS BİRLİĞİ PARÇALANIYOR

AMERİKAN KLİSELERİ FENERDEN AYRILIYOR

Geçtiğimiz hafta; Hristiyan âlemini ol-
duğu kadar bizi de ilgilendiren önemli ha-
diseler oldu. Önce ajansların haberine bir
göz atalım:

Rum Ortodoks Kilisesinin Amerika'daki ruhanî lideri Yakovas Kukuzis, ayin-
lerin İngilizce olarak düzenlenmesi ve A-
merikan Ortodoks Kilisesinin İstanbul Fe-
ner Patrikhanesinden kopması imkânları-
nın aranmasını istemiştir.

«Bütün Amerikan Kiliseleri gibi, kili-
semiz ergeç bağımsız bir duruma gelecektir»
diyen Yakovas, Amerika Kıtasında Or-
todoks Birliğini kurmanın, bağımsız bir
yönetime kavuşmakla sağlanabileceği görü-
şünü savunmuştur.

BİRLEŞME İSTEKLERİ :

Son yıllarda Ortodoks, Katolik, Angli-
kan ve Protestanlar bir birliğe gidilmesini
son derece arzuluyorlar. Başta Yunanistan
olmak üzere Beynelmîlel Hristiyanlık 1071
den beri Türkleri Anadolu'dan atmak ve
İslâm'ı yıkmak için çalışmalarına hız ver-
di. Yakın tarih milletimiz, dinimiz ve dev-
letimiz aleyhine Beynelmîlel Hristiyanlı-
ğın irtikap ettiği cinayetlerle doludur.

Beynelmîlel Hristiyanlık bugün de İs-
lâm'a karşı birleşmek, tek kuvvet olmak za-
ruretini hissetmektedir. Ve bu yolda te-
maslar hızlandırılmıştır. Hristiyan mezhep-
leri arasında, Ortodoksların Katolikleri;
Katoliklerin Ortodoksları hattâ, hattâ ay-
rı devletlerde yaşayan Ortodoksların bir-
birlerini, dinlerinde küfürle suçlayacak ka-
dar büyük ihtilâfların içinde olduğu malum
dur. Bu büyük ihtilâflarla İslâm'a ve İs-
lâm milletlerine karşı başarılı bir mücade-
le veremeyecekleri muhakkaktır. Zaten bir

leşme istekleri de buradan doğmaktadır.

Diğer taraftan milletimiz aleyhinde
kurulmak istenen ittifakı destekleyen ve
bizzat katılma arzusu gösteren bir şer kuv-
vet daha var: BEYNELMÎLEL SİYONİZM.

Zaten Beynelmîlel siyonizm tarih bo-
yunca milletimiz, dinimiz, devletimiz aley-
hinde en vahşi şekilde çalışmış ve üç kıta
yedi denize hakim olan imparatorluğumuzun
yıkılışında baş rolü oynamıştır. Kendi
dünya hakimiyetinin gerçekleşmesini, dev-
letimizin yıkılmasında gören beynelmîlel
yahudilik (Beynelmîlel Siyonizm), Birinci
Cihan Harbini tezgâhlamış, arkasından Yu-
nan sürülerini Anadolu'ya saldırtmıştı. Bu-
nun neticesinde İngiliz ve dünya yahudi-
lerinin de yardımı ile İsrail'i kurmuştur.
Şimdi de gözlerini Tevrat'ta «Adn cenneti»
olarak isimlendirilen Adana - Mersin hava-
lisine dikmiştir. Beynelmîlel Hristiyanlık-
la tarih boyunca kurmuş olduğu ittifaklar
sayesinde en kârlı vurgunu vuran Beynel-
mîlel Siyonizm; kendisine yeni kârlı vur-
gunlar sağlayacak ve kanlı istihalelerini do-
yuracak bir birleşmeyi elbette isteyecek-
tir.

Fakat sol ideolojilerin bünye ihtilâf-
larından dolayı devamlı bir birliğe gidile-
memiştir ve gidilemeyecektir. Ancak İslâm-
ın yıkılması için hazırlanan seferlerle
müşterek hareket edebilen bu şer kuvvet-
lerin arasındaki ihtilâfı kimse gizleyemez.
Son günlerde gazete sütunlarına kadar ak-
seden aynı mezhep içindeki ayrı baş çek-
meler, bu iddiayı kuvvetlendiriyor. Ancak
Beynelmîlel Siyonizm, Beynelmîlel Hristi-
yanlığı kendi gayelerinin tahakkuku isti-
kametinde kullanabilme arzusundadır.

AJAN YUVALARI

İşte Fener Ortodoks Rum Patrikhane-

si... Milletimizin dinini, devletini yıkmak
için asırlardır sinsice çalışan ve fırsat bul-
dukça milleti hunharca arkadan vurmak-
tan geri kalmayan bir ajan yuvasıdır.

Patrikhane; Diyanet Reisinin bir tapu
kadaastro memuru kadar değerinin olmadı-
ğı, istendiği zaman dama taşı oynar gibi
değiştirildiği Türkiye'de, kontrol dahi edil-
meyen bir ihanet yuvasıdır.

Bilindiği gibi Fener Patriği, Amerika'da
siyasî nüfuz sahibi kişiler tarafından
tayin edilir. Amerika'nın siyasetine kim-
ler yön veriyor, malumdur. Amerika han-
gi düşünceye hizmet etmektedir, bilinmek
tedir.

Amerika'nın iktisadî hayatını bir ah
topot gibi saran Beynelmîlel Yahudilik, o-
nun siyasî hayatını da kontrolü altına al-
mıştır. Nixon'un iç ve dış danışmanları ya
hudidir. Amerika'nın siyasetini tayin eden
Wall Street (Türrarlar Kulübü) yahudile-
rin ve Masonların çiftliğidir. O halde Ame-
rika'nın siyasî, iktisadî ve kültürel haya-
tına hakim olan ve Amerika'nın siyaseti-
ne yön veren yahudi ve masonların seçti-
ği patriğin de kimin hizmetinde olacağını
milletin dikkat nazarlarına arzederiz.

Bütün insanlığın köle, sadece kendisi-
nin efendi olduğu bir dünya diktatörlüğü
kurmayı tasarlayan Beynelmîlel Yahudili-
ğin bu iğrenç gayesini bütün dünya millet-
leri öğrenmeye başlamıştır.

Şimdi Fener Ortodoks Rum Patriği o-
lan Athenagoras'ın gerek yaşlanması, ge-
rek hastalığı üzerine hainlikte ondan hiç
bir zaman geri kalmayacak bir papaz aran-
mıştır. Ve Dünya Ortodoks Birliği, Tür-
kiye aleyhinde hanlık bakımından birbi-
rinden aşağı olmayan iki papaz üzerinde
duruyordu. Bunlardan biri; Dünya Kilise-
ler Birliğinde Athenagoras'ı temsil eden
ve Amerika Ortodoks Metropoliti olan Ya-
kovas Kukuzis. Diğeri ise; Kadıköy metro-
politi Meliton'dur. Meliton Athenagoras'ın
hastalığı üzerine patrik vekilliğine getiril-
miştir. Athenagoras'ın Heybeliada Ruhban
Okulu'na dönmelerinden sonra da bu vaz-
feye devam edeceği acaba neyin ifadesidir?

Athenagoras, Yakovas ve Meliton Hey-
beliada Ruhban Okulunun yetiştirdiği en
büyük Türk ve İslâm düşmanlarından sa-
dece üçüdür.

Athenagoras, 1949 yılında Türk va-
tandaşlığına geçerek 268 inci Ekümenik
(evrensel) patrik olmuştur. Ekümenik pat-
rik bütün ortodoksların lideridir. Eküme-
nik patrik olabilmek için Türk vatandaşlı-
ğını kabul etmek gereklidir. Athenagoras,
Türkiye'ye gelmeden önce Amerika ve Yu-
nanistan gibi politik çevrelerde yetiştiril-
miş ve daha sonra Türkiye'ye gönderilmiş-
tir.

Athenagoras, Türkiye'de milleti par-
çalamak ve eski Bizans'ı diriltmek için ça-
lışmaları hızlandırmıştı. Bizans İmparator-
luğu zamanında şehirlerde icrayı faaliyet
göstermekte olan Metropolitlikler sistemi-
ni yeniden ihya etmeye gayret sarfetmiş-
tir. Bir tarafta turizm maskesi altında hi-
ristiyan eserlerinin diriltilmeye çalışılması
yanında, Athenagoras'ın bu çalışmaları il-
gili mercileri uyarmalıdır.

Diğer taraftan millet, ecdat yadigarı
miraslarının kir, pas ve bakımsızlık içinde
bırakılmasını, tamir edilmemesini manalı
(Devamı 14. sayfada)

1826 da II. Mahmut zamanında ihanetinden dolayı kapatılan Fener Patrikhanesi
aynı faaliyetlerine hâlâ devam etmektedir. Kendisine yeni bir Patrik bekleyen Pa-
trikhanenin, Fetih Haftasında yapılan protesto hareketiyle ihanetleri bir kere daha
su yüzüne çıkmıştır. (Foto Mücadele)

KIZIL SALI GÖ VE Komünist İhti

KIZIL SALI HADİSELERİNİN MANASI

16 Haziran Salı günü 4 ölü pekçok yaralı vererek sönen gösterilerin manasını bilmek mecburiyetindeyiz. Binlerce işçi tahrik tekniğinde mahir yöneticilerin kırbaçladığı sürü gibi hareket edebilmiş ve kanlı hadiseler patlak vermiştir. Ancak hadiselerin sathî görünüşü bundan ibarettir. 4 ölü pekçok yaralı tahrip edilen fabrikalar, işgal ve tahrip edilen devlet daireleri ve normal hale gelen polis ve askerle çarpışma hadiseleri...

Bu kayıplar elbette üzücüdür. Ancak kayıplarımız bununla bitmemektedir. Gerçekte kızıl Salı hadiseleri, komünizmin iğrenç tecavüzünde, silâhlı ve kanlı, bir harbi başlatışını ifade etmektedir. Grev hakkı, Sendika kurma hakkı ve çalışma hürriyeti yok oluyor diye alçakça kandırılan masum işçiler, polis ve askerle çarpışmaya her türlü hile kullanılarak zorlanmıştır. Gömlekleri kırmızı boya ve mürekkeplerle bulanmış işçi, polis ve asker birbirine alabildiğine saldırmış, komünist hainler ölü adedinin artması, tansiyonun gerilmesi için ne yapacaklarını şaşırılmışlardır.

İşçinin haklarını korumak için başlayan hareket, kısa zamanda siyasî isteklerin ileri sürülmesine ve nihayet polis ve askerle kıyasıya çarpışmaya varmış, devlet dairelerinden bazıları işgal veya tahrip edilmiştir.

HADİSELER KIZIL İHTİLÂLİN İCRA HAREKETLERİNDENDİR

Bu hadiselerin yöneldiği gaye bilinmeden, hadiseleri manalandırmak mümkün değildir. Bu hadiseler klâsik ceza mantığı ile değerlendirilirse kelimenin gerçek manasında gaf yapılmış olur. Bu hadiseleri ne Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet, ne adam öldürme ve adam öldürmeye sebebiyet, ne yağma, ne de devlet malını tahrip gibi kanun kâhpları içinde aramak doğru olamaz. Ceza kanununun dili ile konuşmak gerekirse, 16 Haziran gösterilerini tertip ve tahrik edenler yönünden hadiseler ihtilâlin yani, Türkiye Cumhuriyetini yıkma hareketine teşebbüs derecesinde kalmıştır.

Harekete mana veren, hareketi yapan ferdin gayesi ve iradesi olduğuna göre onu bilmek şarttır.

Bu incelemede 16 Haziran hadiselerinin manasının anlaşılması, ve millî cephemizin gerekli dersleri çıkarması gayesiyle komünist ihtilâl tekniğini hatırlatacağız. **16 HAZİRAN GÖSTERİLERİNİ
HATIRLATAN GÖSTERİLER**

«9 Ocak 1905'de 200.000 kişilik bir kalabalık Çar'dan dileklerde bulunmak üzere Kış Sarayına doğru yürümekte idi. Kalabalık, grevci işçilerden, kadınlar, çocuklar ve yaşlılardan, kısaca her sınıf halktan meydana gelmiştir. Bazı gruplar «Tanrı Çar'ı korusun» marşını söylemekte idi. En önde yürüyücü gruplardan birinin başında papaz Gapon vardı... Şarkılar, marşlar, ilâhiler söyleyen, Çar'ın resimleriyle haçlar taşıyan büyük kalabalık 5 ayrı kol halin-

de Kış Sarayı'nın önüne gelmişti ki, bir çok birlikle takviye edilmiş Saray Muhafız Alayının, duvarları önünde dizilmiş, ateşe hazır beklediği görüldü... Çar 25 km. ötedeki sarayında idi. Kalabalık saraya yaklaşıncaya, subaylar askere ateş emri verdi. Halkla asker arasındaki mesafe 15-20 m. idi.. Ölü sayısı 900'ü, yaralı sayısı 5000'i buluyordu... Kanlı pazardan sonra Rusya, açık bir terör, grevler ve gösteriler devresine giriyordu. 4 Şubat'ta Çar'ın amcası ve Moskova'nın eski Valisi olan Biandük Alexandroviç Kremlin dışında katledildi. 1905 yılı sonuna kadar öldürülen hükümet memurlarının sayısı 1500'ü buldu.

(Grevler yayıldı) Moskova'daki genel grevi, Sibiryâ Demir Yolları ve demir maden işçilerinin grevleri izliyordu. Demir yolları işlemez hale gelmişti...

Temmuz 1905'de denizciler arasında isyanlar patlak verdi... Potemkin zırhlısında isyan patladı. 28 Temmuz'da halk Potemkin tayfaları için saygı duruşunda bulundu. Odesa askerî kumandanı ateş emri verdi. Birçok kişi öldü. Ağustos 1905'de Kiev işçileri ayaklandı ve ilk Sovyet'i kurdular. (Sovyet, devlet içinde devlet oluşu demektir.) Fabrikaların kontrolünü de aldı, ulaştırma işlerini de kontrol etti. Eylülde Moskova Sovyet'i kuruldu, komünistlerin mükemmel tahriki ile onbinlerce işçi umumî greve geçtiler. Petrograd'da Sovyetler kuruldu. Sovyetlerin milis kuvvetleri Moskova, Odesa vs. de barikatlar kurdular.»

(İhtilâller ve Darbeler Tarihi C. 11 Sh: 107-111)

Birbirini takip eden grev, genel grev ve ayaklanma teşebbüsleri 1907'ye kadar devam etti. 1914-1917 Cihan harbinin sarıntılarından istifade eden komünistler 1917 Ekiminde iktidara geçtiler.

İHTİLÂLİN BASLAMA TARİHİ

Andre Maurois - Aragon; Amerika, Rusya isimli kitaplarında ihtilâlin başlama tarihinin Rasputin'in öldürülmesi anı değil, 1916 yılı Eylül ve Ekim aylarındaki grevler olduğunu belirtirler.

«1916 Eylülünün sonunda Petrograd'ın bütün fabrikaları greve gitmişti. Hattâ Renault fabrikasındaki işçiler bu greve katılmayınca, diğer işçiler onları zorlamışlardı. Grevciler «Kahrolsun Fransızlar! Savaş bitsin artık.» diye bağırıyorlardı. Polis grevcilerle başa çıkamayınca askerî birlikleri yardıma çağırması, fakat gelen asker grevcilere hak vererek polise ateş açmıştı. Bu Rusya tarihinde bir dönüm noktası idi. Ve artık asker de tutumunun değişmeye başladığını gösteriyordu.

Gerçekten Petrograd Garnizonundaki 160.000 asker, artık eski asker değildi. Çarlık hükümetine körükörüne bağlı olacak şekilde yetiştirilmiş alaylar - bu arada muhafız alayı - boşalan safları takviye için cepheye gönderilmiş bunların yerini köylü ve işçi askerleri almıştı. Bu askerler, artık zaferin bir hayal olduğunu anlıyor, sıra kendilerine gelmeden önce savaşın bitmesini arzuluyordu. İhtilâlcî propagan-

16 Haziran Kızıl Salı gösterileri komünistlerin bir kuvvet denemesi olmuştur.

GÖSTERİLERİ

VE

İhtilâl Tekniği

da bu birliklerde büyük etki yaratmıştı; Bolşevikler -özellikle denizciler arasında kendilerine pek çok taraftar bulmuşlardır.

Eylül sonundaki grevden sekiz gün sonra başkent işçileri Petrograd'daki Bolşevik Komitesinin çağrısına uyarak bir dayanışma grevi yapmış ve savaş aleyhtarı hareketlerden dolayı mahkemeye verilen 19 Baltık denizcisini haklı bulduklarını açıklamışlardı. Mahkemenin başladığı gün grev büyüyor, bunun üzerine hükümet 13 fabrika ve imalathaneyi kapatıyordu. B. yüzden grev devam etmiş, Ekim sonund grevcilerin sayısı 82 bine çıkmıştı. Ondört eyalette de grevler başlayınca hükümet lo-kavttan vaz geçmek zorunda kaldı.

İHTİLÂL AREFESİNDE

İşte bu durumda 1917 yılına girilmişti. Bütün belirtiler başkentte silahlı çatışmaların olacağını gösteriyor, fakat bir ihtilâl-in bir-iki ay içinde patlak verebileceğini kimse düşünmüyordu. Gerçi, Petrograd Bolşevik Komitesi, bir ihtilâl için hazırlık yapmaya başlamış, mahalle grev komitele-lerinde, fabrikalarda gizli işçi milisleri kurulmuş ve alaylarda gizli komiteler meydana getirilmişti ama, ihtilâlin birkaç hafta sonra patlak verebileceği hesapta yoktu.

Bazı ihtilâlciler bir yıl kadar sonra, bazıları da savaş sona erince ihtilâl olabileceğini umuyor, «Proleteriyayı silahlandır-mak parolamızdır.» diyen Lenin bile ihtilâl-in eşğine geldiklerini zannetmiyordu.

Polis, Kanlı Pazar'ın 12. yıldönümü vesilesiyle işçilerin 9 Ocak 1917 günü grev ve gösteri yapacağını öğrenmiş, bunu ön-lemek için başkentteki Bolşevik Komitesi üyelerini tevkif etmeyi başarmıştı. Buna rağmen o gün bütün şehirlerde grev ve gös-teriler oldu. Bu defa, Duma'nın tekrar açılacağı tarihte (14 Şubat'ta) işçilerin hareke-te geçeceği ihbarını alan polis, bunu önle-meye kalkıştı. Ocak ayı sonunda işçi lider-lerinin evleri basılıp, hepsi tevkif edildi. İşçiler tevkifleri öğrenince bir protesto grevi yaptılar. Bunun üzerine polise maki-neli tüfek dağıtıldı 5 Şubat'ta da Petrog-

rad özel bir askeri bölge haline getirilerek, 1905'de denizcilerin ayaklanmalarını aman vermeden bastırmasıyla ün yapmış General Kabalov olağanüstü yetkilerle bu bölge ku-mandanlığına tayin edildi.

SUBAT İHTİLÂLI :

14 Şubat günü başkentte 100.000'e ya-kın işçi grev yapıyor ve meclis (Duma) le-hinde büyük bir yürüyüşe geçiliyordu. O gün Duma'nın açılışına hükümet katılma-mış ve hatibler durumu şiddetle tenkit et-mişlerdi.

18 Subat günü başkent'in en büyük fabrikalarından Putilov'da işçiler, bazı ar-kadaşlarının işten atılmasını protesto için greve başlıyorlardı. Bu bir oturma grevi idi. Fabrika yöneticileri burra fabrikayı tatil etmekle cevap verdiler 20.000'den fazla işçi açıkta kaldı; ertesi gün diğer fab-rika işçilerinin de katıldığı bir gösteri ya-pıldı. Aynı günlerde yiyecek sıkıntısı had safhaya geldiği için —artık ekmek kar-se ile veriliyordu ve dükkânlar da pek birsey kalmamıştı.— Mağazaların önünde kuyruk yapan halktan da gösterilere katılanlar ol-du.

23 Şubat «Uluslararası kadınlar günü» ydü. Bolşevik Komitesi o gün, yalnız kadın-ların grev ve mitingler yapması için çağrı-da bulunmuştu. Fakat Putilo fabrikaların-da 20.000 den fazla işçinin açıkta oluşu du-rumu değiştirdi.

Greve tekstil fabrikalarının kadın işçi-leri başlamıştı; bunlar kadın grevcilerinin %80'ini teşkil ediyordu. Fakat biraz sonra Putilo fabrikalarının işçileri de çocukları ile beraber gösterilere katılmaya geldiler. Öğleden sonra, binlerce kişilik bir topluluk şehre yürümekte idi. Kalabalığın büyük kısmı buzlarla kaplı Neva nehrini yürüye-rek geçmiş, şehrin merkezine doğru iler-lemeye başlamıştı. Bu sırada polis ateş aç-tı ve bir kadın öldü. Kazak birlikleri ateş açmaktan kaçınmıyor, kalabalığı dağıtmak için verilen emri yerine getiremiyorlardı.

Diğer fabrikalarda da iş bırakma olay-ları vardı, bunların ve dükkânların önünde

kuyruk yapanların da katılması ile nüma-yişçilerin sayısı 200.000'i bulmuştu. Kadın-lar «Ekmek isteriz» diye bağırıyor, tek-tük «Cumhuriyet!» sesleri yükseliyordu. Nümayiş geç saatlere kadar sürdü ve er-tesi gün genel greve gidileceği haberi ya-vıldı.

25 Şubat günü işçilerin %80'i gösteri-lere katılmakta ve bu defa öğrenciler de harekete geçmekteydi. Kızıl bayraklar ta-şıyan gruplar «Marseillaise»i söyleyerek yi-ne şehrin merkezine akmıştı. Bir komiser öldürülmüştü. Bir başka komiser bölük ko-mutanlarından birine halka ateş açmasını söylemiş, komutan, kalabalıkla çatıştırlarsa polise ateş açacağı tehdidinde bulunmuş-tu. Fakat polis damlardan ateş açmış ve işçiler şehrin ana caddelerine serilmeye başlamıştı. «Geceleyin meclise (Duma'ya) yaralı işçiler taşınyordu.»

26 Subat, sabaha karşı işçiler artık, ihtilâlciler- kendi mahallelerindeki polis karakollarına saldırıya başlamış, bazı işçiler ele geçirdikleri tabanca ve makineli tüfek-le silahlanmıştı; birçok karakol ateşe verilmişti. Sabahleyin onbinlerce kişi kır-mızı bayraklar ve üzerinde «Kahrolsun O-tokrasi!» yazılı dövizlerle başkente yürü-mekte idi. Hükümet köprülerini kaldırtmış, fakat ihtilâlciler Neva Nehrini buzları üs-tünden yürüyerek geçmişlerdi. Gösteriler yine akşama kadar devam etti. Znamens-kaya meydanında Volhinski Muhafız Alayı'nın bir birliği ateş açtı; 60 kişi öldü. Ala-yın diğer birlikleri ise emir alınca, tüfekre-rini havaya çevirerek ateş ettiler. Öğleden sonra, hükümet emrindeki birliklerle ilk büyük itaatsizlik görüldü, askerler subayla-rına «kardeşlerimize ateş etmeyiz» diye ba-ğrdılar. Yüzlerce asker, silahları ellerin-den alınarak kışalarına kapatıldı.

26 Şubatı 27 Subata bağlayan gece Volhinski alayının askerleri kaynaşıyor ve sabahleyin saat yedide bu alay, bir gün ön-ce kendilerini halka ateş açmaya zorlayan subayı öldürerek işyan etmiş bulunuyordu. Bu alaya yakın bir kışlada bulunan Pav-lovtsi alayı da isyancılara katıldı. Biraz son-ra istihkâm kışlası ile «Moskova Alayı» ad-lı alay da isyancıların saflarına geçiyordu.

Böylece 27 Şubat, ihtilâlin başarıya ulaştığı gün oluyordu. Alayların ihtilâle ka-tılması ve işçilerin kışlalara giderek silah-lanmaları sonunda Petrograddaki hükümet kuvvetlerinin baş edemeyeceği büyük bir kuvvet meydana gelmekteydi.

Silâhlı işçiler Arsenal'i (silâh deposu-nu) basıyor, diğer işçiler de silâhlanıyordu. Öğleye doğru İçişleri, Adalet Bakanlıkları, Vali konağı ateşe verilmişti. Halk sokaklar da Çarlık amblemlerini yakıyordu. Polis merkezleri ve Okrana meydanındaki Emni yet Sarayı basılmış, sivil elbiseli polisler kalabalıklara karışarak kaybolmuşlardı. Ce-zaevi de ele geçmiş siyasi mahbuslar bira-kılmıştı. Öğleden sonra Çarlık hükümeti istifa ediyordu; akşam üstü artık safların-da 160.000 kişilik Petrograd garnizonunun hemen tamamının ve 300.000'den fazla iş-çinin birleştiği ihtilâlciler duruma hâkim-di. (Devamı var)

16 Haziran Kızıl Salı gösterilerinde askerle tahrîkçilerin çatışması.

millî kültür lûgatçesi

İMAMİ EBU MANSUR-İ MATURİ-
DİNİN AKAİD RİSALESİ :

Bu «Akaid Risalesi» Peygamberin ve arkadaşlarının yolunu güdenlerin (Ehl-i Sünnet vel-cemaatin) başkanı, İslâm Dininin hükümlerini açıklayan, müslümanların öğütçüsü bilgin önder, Şeyh Ebu Mansur-ı Maturidi'ye aittir. Allah onu rahmet deryasına daldırsın ve büyüğümüz MUHAMMED (Rh. A) hazretlerine, arkadaşlarına ve ona uyan bütün müslümanlara esenlikler versin

1 - BİLİM MESELESİ

Bilim husule getiren araçlar üçtür: bunlar, sağduyu veya duyu organları, doğru düşünen akıl, özü sözü doğru, aldatmaz insanların verdikleri haberlerdir. Sofistler bilim husule gelmez, derler. Zira bilgi veren araçların hükümleri birbirini bozar. Bunlardan duyulara dayanmak doğru olmaz, çünkü şaşı olan kimse bir şeyi iki görür. Akla da dayanılmaz, zira akıl ile yapılan usulama (istidlâl) yanlış da olur, doğru da. Haberler ise bazan doğru bazan da yanlış çıkmaktadır. Biz bu görüşe şöyle cevap veririz: duyu organlar, bilgi verir denilince bundan sağ duyuları, hastalıklı olmayanları kastediyoruz, sizin söyledığınız söz ise bozuk olan bir duyu organına dayanıyor. Akla gelince bundan maksat da olgun bir akıldır. Her ise, yanlışmadan korunmuş olan Peygamberin sözleri ve birçok kimseler tarafından söz birliği halinde verilmiş (tevatürle sabit) olanlardır.

2 - ÂLEMİN SANII.

(Bu evrenin başlangıcı ve sonu olmayan ebedî=kadim) bir yapısı var.)

Bu âlem sonradan yapılmıştır. Zira araştırılacak olursa, âlemdaki şeylerin ayınlara ve arazlara ayrılmış olduğu görülür. Araz olanlar sonradan olmuştur, zira araz, var değil iken sonradan olan şeye denir, buluta havada yok iken sonradan geldiği için Arap dilinde «A-riz» denilmesi de bundandır. Ayınlar ise bunların bulunamaz. Bunlar birbirinden ayrılmadıkları ve biri bulunmadığı diğer bulunamayacağı ve bu yüzden var olmada ikisi ortak bulunduğu için, bunlar da onlarla beraber sonradan olmalıdırlar. Bu suretle âyandan ve ârazdan yapılmış olan evrenin sonradan olma olduğu belli olunca onun diğer bir varlığın var etmesiyle sonradan olma olduğu da sabit olur.

Bu evrenin bir yapıcısı olduğu sabit olunca da, bu vapının (ebedî) başlangıcı ve sonu olmayan bir varlık olmazsa o da sonradan olma olacaktır. Sonradan olmanın ise hiç şüphesiz yok diğer bir yapıcısı bulun-

Te'lif Eden: İmamı Maturidî İSLAM AKAİDİ

İki sayıdır «İslâm Akaidi» ismi altında neşrettiğimiz kısım İmam Maturidi'nin «Tevhid Risalesi» dir. Bu sayıdan itibaren neşredilen kısım ise esas «Akaid Risalesi»dir. Okuyucularımızın zihninde bir karışıklık meydana gelmemesi için açıklamayı lüzumlu bulduk.

cak, o yapıcı da sonradan olma olursa bir üçüncü yapıcıya muhtaç olacak, bu suretle sonsuzluğa kadar yaratıcılar sürüp gidecek (teselsül edecek) tir. Bu ise gerçek olmayan bir şey (batıl) dir. Su halde başlangıcı ve sonu olmayan ebedî bir yapıcı vardır.

Tabiat filozoflarına (dehri-lere) göre bu evren, başlangıcı olmayan bir balık (tıynes-i ka-dime, ebedî asıl) dan yapılmıştır ki bu da ilk madde (hevûlâ) dir. Zira hiçbir asıl olmaksızın bir şeyin yapılması onlara göre olabilir şey değil (muhal) dir.

3 - ALLAH BİRDİR :

Şimdi bu, başlangıcı ve sonu olmayan, yoktan var ediciye gelelim, bu var.

edici muhakkak ki birdir.

Eğer iki olsaydı bu iki yaratıcı, evrendeki varlıkları yaratmakta ya birleşmiş uyummuş olurlardı, bu uyuma ise ikisinin de yalnız yapamamalarından veya biri yapar, diğeri yapamaz olmasından ileri gelirdi, çünkü hürriyeti elinde olan ve kendine güvenen bir varlık zora gelmedikçe veya sıkıntıya düşmedikçe diğer biri ile birleşip yardımlaşmak ihtiyacını duymaz, yahut da birleşmemiş, uyumamış olurdu, bu suretle ikisinin de ya dileklerinin yerine gelmesi gerekirdi, işte bu birbirine uymayan dileklerin birden husule gelmesi ise olur şey değildir, yahut da her ikisinin dileği yerine gelmezdi, bu ise yetersizliktir, yeter siz olanların ise yaratıcı (rab) olmaya selahiyetleri yoktur. Bu düşünce neticesi Allah'ın Kur'anda ki şu: «Eğer yerde, gökte Allah' dan başka ilâhlar olsaydı, yer de gök de fesada uğrarlardı.» (Enbiya 22) âyetinden alınmıştır.

Mecûsiler, bu evrenin iki yaratıcısı vardır, birisi iyilikleri yaratan ve iyilik kaynağı olan Yezdan'dır, öteki ise kötülükleri yaratan ve kötülüklerin kaynağı olan Ehremen'dir; kötülüklerin yaratıcısı, aşağılığa düşkün olduğu için kötülükler Yezdana nisbet edilemez, derler. Biz bunlara şöyle cevap veririz: Kötülükleri yaratmanın yaratmasında, eğer en aşağı zalimleri yere sermek gibi hikmetler olmasaydı, o zaman ona işini çevirmeye yetkisiz, aşağılığa düşkün, denirdi. Halbuki yaradandan her işinde hikmeti vardır, bu yüzden kötülükler için ayrı bir yaratıcı gerekmez.

4 - ALLAH MADDİ BİR VARLIK DEĞİLDİR :

Yaratıcının kendisi araz da değildir, cevher de. Zira cevherler bileşik şeylerin dayanağı, özü (aşl)ıdır. O, ne hâricte bir işlem ile hakeke olarak, ne zihinde hayali olarak parçalanmayan bir cüz (cüz'ü lâ yetecezza) dir ve şöyle tarif olunur: cevher, biri gidip yerine başkası gelmek suretiyle bir birine zıt olan sıfatları kabule elverişli ve kendi kendine yeterli bir şeydir. Yaratıcının kendisinde böyle bileşik şeylerin birleşmesi ve böyle sonradan olma şeylere ve arazlara dayanak (mahal) olması ise olabilir şey değildir.

Yaratıcının cisim olması da düşünülemez, zira cisim iki veya üç cevherin bir araya gelip birleşmesinden var olur.

5 - İSİM İLE MÜSEMMA:

Allah'ın adı ile kendisi (ibadet edilmek bakımından olacak) aynı şeydir. Zira Kur'anı Kerim'de «Rabb'in adını kutla, ismini tesbih et.» (Alâ 1) buyurulmuştur. Eğer Allah'ın adı kendinden başka bir şey olsaydı bu, Allah'tan başka bir şeye ibadet edilmesini emretmiş olurdu. Böyle bir şey olamayacağı için adı ile adlanan aynı şeydir.

Bazıları Allah'ın adı, zatından ayrı bir şeydir, zira Allah Kur'anı Kerim'de: «Allah'ın bir çok güzel adları vardır.» (Haşr 22) buyurmuştur. Eğer ad, adlandıranla bir olsa idi, Allah'ın birçok adları olduğuna göre, zatının da çok sayıda olması gerekirdi derler.

Biz bunlara şöyle cevap veririz: âyetteki Allah'ın güzel adları vardır, sözü adlandırmak bakımından dandır. Bu sebepten adlardan bazılarının diğerlerine üstünlüğü yoktur, zira, adlanan, birdir; İsmi Azamdan maksat Allah adını zikretme sevabının daha ziyade olduğunu ifade etmektir.

6 - ALLAH'IN GÖRÜNMESİ :

Allah, ahirette görülür, zira vardır, her var olanın görülmesi ise mümkündür. Var olanlardan görülmeyen şeyler varsa da bunların görülmesi Allah'ın kanunları onları görmemeye elverişli yapmamış olmasından ileri gelmek tedir, Hazret-i Peygamber: «Size Rabbinizi, Bedir gecesinde ayı gördüğünüz gibi apaçık göreceksiniz», buyurmuştur. Mutezile ile Hariciler. «Allah görünmez, zira Cenab-ı Allah Kur'anı Keriminde»

Gözler (basar) onu idrak etmez» (Enam 103) buyurmuştur, derler. Biz bunlara şu cevabı veririz: «vet bizde Allah idrak olunmaz deriz; Zira idrak bir şeye etraflıyla vakıf olmaktır. Lâkin biz Allah görülür diyoruz (yani ihsas idrâten başkadır.) Onlar yine diyorlar ki, görmek vasıta ve alet ile dir, bunun içinde karşılamak, yüzyüze geirmek, arada mesafe olmak hepsini veya bir kısmını görmek gibi şartlar vardır. Biz de onları Allah'ın görme ve bilim sıfatlarını ileri sürerek vasıta ile görmenin bâtıl olduğu cevabını veriyoruz. Zira Allah bizi mesafesiz ve cihesiz görür ve yüzyüze gelmeden ve mesafe olmadan bilir. Musa Peygamberin Allah'ı görmek istemesi de Allah'ı görmenin caiz olduğuna delildir.

Eğer onlar bize karşı: Allah Tealâ'nın «len terani» (Araf 143 sen beni göremezsin» âyetini Allah'ın ebediyen görülmeyeceğini delil ettiği gibi «belli bir vakitte manasını da ifade eder, nitekin kâfirler hakkında Kur'anı Kerim'de «len yetemennevhu ebeden» (Bakara 95) «onlar ölümlü asla temenni edemezler»dir. Buyurulmuştur. Halbuki onlar ahirette ölümlü temenni edeceklerdir. Bu âyetle «len» görülüyor ki, «muvaqqat zaman» manasındadır, cevabını veririz. Bunlar Allah'ın «O gün bazı yüzler şenlenir ve Rablarına nazar eder,» (Kıyamet 22) âyetinde ki «nazar eder» kelimesini tevil ile, intizar ederler manasındadır derler. Biz de: intizar bir meşakkattir. Cennet ise meşakkat yeri değildir. Bundan başka «Allah bakıyorlar» ilâ «Rabbihâ nazire» (Kıyamet 23) âyetindeki nazar kelimesi «ilâ» harfiyle beraberdir. Nazar kelimesi «ilâ» harfiyle sıralanınca, ancak gözle görmek manasına gelir.

7 - ALLAH'IN SIFATLARI :

Allah'ın sıfatları, zatının aynı da değildir, gayrı da; bir şeyin rengi o şeyin kendisi ve başkası olmadığı gibi. Bu sıfatlar, ister fiil sıfatlarından olsun hiçbirisi (sonradan olma) hâdis değildir. Kaderiyye ve Eş'ariyye mezheplerinde olanlar Allah'ın dirilmek, öldürmek gibi fiil sıfatları ve zatının gayridir, derler. Bunlara göre: fiil sıfatları yapmak (tekvin) deni baredir. Yapmak ise yapandan başkadır. Zira mektup, ancak yazmak ile yazılmış olur.

Bu mebededen hareketle bunlar Allah (Halk ile Hâlik) yaratmakla yaratıcı olur derler. Biz ise Allah (Ezeli yaratıcı olarak hâlik tir). Nasıl ki zat sıfatlarında da Allah âlimdir, ezeli olarak bilicidir. Zira yazan yazmasa da, yine yazıcıdır, deriz. Zat sıfatları: Celâl, Kibriya Kudret, ilim, semî, basar ve Kelâm (yücelik, ululuk, güç, lülük, bilginlik, isitcilik, görücü lük ve söyleyicilik) sıfatlarıdır. Bunlardan maadası ise fiil sıfatlarıdır.

8 - KUR'AN EZELİDİR :

Kur'an, Allah Kelâmıdır. Allah'ın kelâmı zatı ile kaim, ezeli bir sıfattır. Harf ve ses cinsinden değildir, o Birdir bölünmez (taccuzi etmez.) Arapçada değildir, süryanice de. (Devamı var)

MİLLİ EKONOMİYE SABOTAJ

KARADENİZ'E DÖKÜLEN SERVETİN HİKAYESİ ÇAY VE ÇAY SANAYİİ

— 2 —

TÜRKİYE'DE ÇAY KALİTESİNİN DÜŞÜK OLUŞU VE SEBEPLERİ :

Daha önce de belirttiğimiz gibi dünyanın en üstün kalitedeki çayları memleketimizde yetişmektedir. Fakat çay istihsalımıza tesir eden bir takım gizli kuvvetler çayımızın kalitesini düşürmektedir.

Çay maddesi neme karşı son derece isteklidir. 100 derece sıcaklığındaki fırında kurutulduktan sonra 1/5 ölçüsünde nem çekmekte ve ağırlaşabilmektedir. Bu sebepten ambalajlanma işi çay için büyük bir ciddiyet arzeder. Çayın nem alması kalitesinin bozulmasına tesir eden en büyük amildir. Bu sebepten çayın jelatinle ambalajlanması lazımdır. Eğer ambalajlamada fe latin kullanılmazsa Rize'de 5 kilo olarak yola çıkan çay, İstanbul'a gelince 6 kilo olmaktadır. Fakat memleketimizde ambalajlama işi gereği gibi yapılmamakta, çaylar bez torbalar içerisine konularak çürümeye terk edilmektedir. Kuru çay lar bez torbalar içerisine konduğu takdirde %20 oranla rutubet alır. Halbuki çay fırından %3 oranında rutubetle çıkmaktadır. Rutubet nisbeti arttıkça çayın kalitesi bozulur. Nemlenme oranı %15'i bulunca çay ot haline gelir.

Rize ve civarında yetiştirilen çaylar ambalajlanmak için atelye yokluğu sebebiyle Ankara'ya veya İstanbul'a kadar nakledilmekte ve bu depolara yığılan çaylar rutubete terk edilmektedir. Bu depolarda çayların ağırlığı %20 oranında artmakta, fakat kaliteleri sıfıra inmektedir. Kalitesi düşük olan bu çaylar dış piyasalara sürüldüğünde müşteri bulamamakta ve itibarı sarsılmaktadır.

PIYASADAKİ KAKAK ÇAYLAR NEREDEN GELİYOR?

Depolarda nem sayesinde %20 oranında ağırlaşan çay fazlalıklarına karşılık, çay fabrikalarından getirilen, henüz evsafı bozulmamış üstün kaliteli çaylar, fazlalık olduğu bilinen depolara girdi gösterilerek Hint ve Seylan çayı diye kaçak piyasaya arz edilmektedir.

İşte piyasalarımızda dolandırılan kaçak çaylar dışarıdan gelmeyip bu şekilde tekelin depolarında satılmaktadır. Tekel Bakanının açıklamasına göre; memleketin çay istihsalının 1/4'ü kaçak olarak temin ediliyor. O halde yılda 5.000 ton kaçak çay içilmektedir. Halbuki çay gibi hacmi geniş bir maddenin 5.000 tonunun hudutlardan içeriye girmesine imkân yoktur. Şu halde piyasalarımızdaki kaçak çayların tekel depolarından çıktığı bütün açıklığıyla meydandadır.

ÇAY KALİTESİNİN BOZULMASINA MÜESSİR DİĞER BİR SEBEP :

Çay kalitesini bozan diğer bir amil de, fabrika miktarının kifayetsiz olmasıdır. Mevcut fabrika ve atelyeler çay istihsalına nazaran çok cüzi miktardadır. Bu fabrikalar Mayıs ve Temmuz aylarında kapasitelerinin iki üç misli üstünde yağ çay yaprağı işlemektedirler. Fabrikaların kifayetsizliği mahsulün çürütülerek imalata verilme-

sine, büyük bir kısmının da imha olunmasına sebep olmaktadır. Halen memleketimizde mevcut tesisler çayın ancak %50 sinin kaliteli olmasını temin edebilmektedir.

Yukarıda saydığımız hususlar kaliteli çayın piyasaya sürülmesine mani olmaktadır. Uzun yıllardan beri çay meselesinde bu halin devam ettiğini bütün ilgililer bilmekte, fakat çay problemini kökten halledecek hiçbir müsbet çalışma yapılmamaktadır.

Çay kalitesinin düşük olmasına tesir eden sebepler yalnız olarak incelenirse hiçbir mana ifade etmez. Çünkü dünya piyasalarında çayımızın itibarını sarsan bu sebepler kendiliğinden meydana gelmemiştir. Bu noktada çay istihsalımıza tesir eden beynelmül kuvvetlerin iktisat politikalarını bilmek icabeder.

Daha önce de belirttiğimiz gibi dünya piyasalarına çay ihraç eden devletlerin başında Hindistan ve Seylan yer almaktadır. Son yıllarda Türkiye'de gelişen çaycılık ve Rize bölgesindeki çayın kalitesinin yükselmesi, Hindistan ve Seylan firmalarına büyük bir darbe vuracaktır. Hindistan ve Seylanın iktisat politikasına ise doğrudan doğruya İngiltere hakimdir.

Londra'nın büyük çay firmalarının mütehasısı R.O. Mennel tarafından verilen 7 Ekim 1953 tarihli bir raporda aynen şöyle denilmektedir: «İlk olarak sunu belirtiyim ki, eğer Türkiye bu çayları dış piyasalara arz etmiş olsaydı Hint ve Seylan müstahsiline müthiş bir darbe indirirdi.» Bu ifade İngiliz devlet adamlarının harekete geçirdi. Çünkü Mennel'in ifade ettiği «Hint ve Seylan müstahsiline müthiş bir darbe vururdu.» gerçeği aslında İngiliz iktisat politikasına vurulan darbeyi açıklamaktadır. Dolayısıyla çaycılığın memleketimizde gelişmesi İngiliz menfaatlerini altüst etmiştir. Bu durumu yakinen hisseden İngiliz politikası, Türkiye'de çay istihsalının millî bir gelir kaynağı olmasını önlemek üzere harekete geçti. İngiliz siyasetine hakim olan ve beynelmül yahudiliğin menfaatine çalışan mason locaları yeni komplolar hazırladı. İngiliz localarından direktifler alan Türkiye'deki mason biraderler beynelmül yahudiliğin menfaatlerini korumak maksadıyla çay istihsalımızın yok edilmesini temin ettiler.

İşte çayımızın kalitesinin bozukluğu; Ekicinin bozuk yaprak toptamasından değil, Avrupa'ya ihraç edilen zeytin yağlarına karıştırılan motor yağı ihanetinin bir devamıdır. Kendi menfaatlerini korumak maksadıyla çayımızın kalitesini bozan beynelmül hristiyanlığın iktisat politikası sunu emreder:

«Türk mamulâtının sahtelerini, çürüklerini, yapıp, aynı Türk malı damgası ile satışa çıkarıp Türk müesseselerini iflasa sürüklemek...» (Patrikhane tarafından Avvalıkta kurulan İkonomos mektebi nizamnamesinden).

Bütün bu gerçeklerin yanında Türkiye'deki çayların ihraç işini üzerine alan iki Hint ve Seylan firmasıdır. Bu firmalar %1,5 komisyon alarak çaylarımızı dış piyasalara sürmektedirler. Çay ihracatımızın; dünya piyasalarında en büyük rakiplerimiz olan Hint ve Seylan firmalarına verilmesi çok manidardır. Hattâ bir Türk firması %1,5 dan daha az bir komisyonla çaylarımızı ihraç etmek istediği halde, bu vazifeyi kendisine

verilmeyişi Türkiye'deki mason hakimiyetini ifa de eder.

Demek ki, çay kalitesini etkileyen gerçek siyaset aslında beynelmül yahudiliğin ekonomi siyasetidir. Türkiye'de ise bunu yürütenlerin başında mason locaları gelmektedir. Rize'de yapılan kutulama fabrikasının makinalarının hallen gelmemesi ve bu fabrikanın depo halinde kullanılması, ancak Türkiye'deki mason saltanatı ile izah edilebilir.

ÇAY İSTİHSALİ KARŞISINDA MEVCUT İKTİDARLARIN TUTUMU

Çay istihsalımıza karşı tezgâhlanan bu oyunlara karşılık mevcut iktidarlar tam bir keşmekeşlik içerisinde mason localarına yardımcı oldular. Nitekim 27 Mayıs ihtilalinden önce yapılan kararlar ve ihaleleri yapılan üç adet çay fabrikası ihtilalden sonra -oy avcılığı sebebiyle yapılmıyordu- diye fabrikaların ihaleleri iptal ettirilmişti. Halbuki 1960 yılında üç değil, on adet fabrikaya ihtiyaç vardı.

1965 yılında siyasî iktidar değişmesine rağmen değişiklik sadece iktidarın isminde olmuş, zihniyet ve prensiplerde herhangi bir değişim olmamıştır. Çay istihsalı her yıl %25 oranla artarken yeni hükümetin hazırladığı ikinci beş yıllık planda da yatırımlar, istihsalın %7 oranında artış yapması hesaplanarak ayarlanmıştır.

1965 yılında koalisyon hükümetinin Tekel Bakanı Ahmet Topaloğlu çay bölgesinde yaptığı gezide müstahsile vaad ederek «Merak etmeyiniz arkadaşlar, bütün çaylarınızı alacağız, geri çevirmeyeceğiz» demiştir. Topaloğlu daha sonra fabrika müdürleriyle yaptığı toplantıda bütün çayların alınmasını emrediyor. Fakat bakana karşı sert tepkiler oluyor ve 5-6 müdür görevinden istifa ediyor. İstifalarında gösterdikleri gerekçe oldukça düşündürücüdür. «Son zamanlarda üst kademenin tutum ve davranışlarıyla, çaycılığın ve çay sanayinin karanlığa düştüğünün müshade edilmesi...» görülüyor ki, çay istihsalımız ilgili mercilerin kasıtlı davranışları neticesinde baltalanırken, müstahsilimiz bir takım politikacıların şahsî çıkarlarına kurban gitmektedir.

1967 yılı sonunda çay tesislerinin kapasitesi 50.000 tona ulaşacaktı. Fakat bu da yapılmadı. Tekel idaresi ayrılan yatırımları zamanında harcamadığı gibi Rize'de kurulan ambalaj fabrikasını da işletmeye açmadı.

Çay sanayiine karşı yıllar boyu devam eden baltalama hareketleri durmadı. Milyonlarca liralık döviz kaynağı çürümeye terk edildi. 1969 yılında 100 milyon liralık yağ yaprak; müstahsile parası ödendiği halde çürüyüp imha edildi.

Yapılan istatistiklere göre dünyada çay fiyat ortalaması 12-15 lira arasındadır. Bu miktar Türkiye'nin hayat standardı ve iktisadî şartlarına kıyas edilirse 25 lirayı bulmaktadır. Bizim çaylarımızın ise yukarıda belirttiğimiz sebeplerle kalitesi bozulmakta, piyasalarda iki liraya dahi alıcı bulamamaktadır. Yani değerinin %80 ini kaybetmektedir. Bu hesaba göre, 20 litem satılan bir paket çayda 100 gram değil, 10 gram çay vardır. Çayın kilosu ise 40 lira değil 200 liraya çıkmaktadır.

Ambarlarda çürümeye terk edilen 20.000 ton çay kıymetlendirilip satılabilseddi, 250 milyon lira döviz getirecekti. Bu başarılamadığından karışığında dış ülkelerden o nisbette faizli kredi alınarak on sene sonra faizi ile birlikte 400 milyon lira memleketimiz dışarıya borç ödemek mecburiyetinde kalacaktır. Bu miktar her yıl %25 oranında artmaktadır. Halbuki gözünü Türkiye'nin millî bir davasıdır. Bu meseleyi halletmek için geçici tedbirler kifayet etmez.

Çay konusunda millî bir politikanın izlenmesi, bütün müstahsilin olduğu gibi milletimizin de arzusudur.

(Devamı Var)

HASHAŞ EKİMİNE DARBE

Resmî Gazetede yayınlanan Bakanlar Kurulu kararına göre: 1970-1971 yılında Afyon ekiminin 16 vilayetten kaldırıldığı sadece; Afyon, Burdur, Denizli, Isparta, Kütahya, Uşak vilayetlerinde Konyanın; Akşehir İlgin, Beyşehir ve Doğanhisar ilçelerinde ekilebileceği bildirilmektedir.

Hashaş, halkımızın çok eskidenberi ektiği, milyonlarca lira döviz getiren kıymetli bir gelir kaynağıdır.

Afyon ekim sahasının daraltılması, geçimini bu ziraat kolundan sağlayan Anadolu köylüsünün açlığa, sefalete terk olunması demektir. Bu sebeble yüzbinlerce müstahsilin feryadı yükseliyor. Milyonlarca lira döviz getirecek kaynak, Bakanlar Kurulu tarafından kurutuluyor.

Hashaş ekiminin kısıtlanmasının sebepleri ni araştırdığımızda; Amerika ve İran'a Afyon kaçırıldığı, buralarda da uyuşturucu madde olarak kullanıldığı gerekçesi ileri sürülüyor.

Amerika, İran ve Çin'de uyuşturucu madde olarak kullanılan «Afyon sütü» memleketimizde uyuşturucu madde olarak kullanılmamaktadır. Afyon sütünü, uyuşturucu madde olarak kullanmanın önüne geçmek ekimini yasak etmekle olmayacaktır. Türk cemiyetlerinde ve İslâm Aleminde Afyon sütü çok miktarda bulunduğu halde, böyle kötü alışkanlığa mübtelâlık pek görülmemektedir.

Milletimiz, Avrupa milletlerinin mübtelâ olduğu kadar alkole ve eroine düşkün değildir. Zira ideolojik yapısı bozuk olan veya sol olan milletler her türlü buhranın içinde yuvarlanırlar. Amerika ve diğer devletlerin kötü alışkanlıklardan vaz geçmeleri şahsiyetlerini Sağ ideolojiye bağlamalarıyla mümkün olacaktır. Amerikanın baskısıyla memleketimizdeki v.s. mübtelâ olanları alışkanlıklarından vaz geçirmeyecektir. Kötü alışkanlıkların sorumlusu ne Türkiye ne de zavallı eroinman insanlardır. Tek sorumlu, gayri millî kapitalist sistemi Amerikan vatandaşına zorla tatbik edenlerdir. Bunun neticesinde buhrandan kurtulma çabasında olan zavallı insanlar, kendilerini tatmin için kötü alışkanlıklara mübtelâ olmaktadır. Buhranın esas sebebi; insan fıtratına zıt bir sistemin zorla tatbiki dir. Türkiye'nin Afyon üretimini değildir.

Üstelik Çin, Yugoslavya ve Bulgaristan gibi komünist ülkelerde hashaş ekimi yaptıkları halde böyle bir yasak mevzu bahis değildir.

Afyon sütü ihracatında iki rakibimiz vardır Çin ve Yugoslavya. Ancak memleketimizde yetiştirilen afyonların çok daha üstün bir kaliteye sahip oluşu, içinde «alkaloid» maddesinin bol oluşu sebebiyle piyasada ısrarla aranıyor. Kendileri için rakip olan bu devlet (Türkiye) piyasadan nasıl uzaklaştırılabilir? Eroin mübtelâları ve insanlığın sıhhatinin tahrib edildiği şikayet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine kadar iletili. Amerika, yanına İran'da olarak Türk hükümetine baskılarını artırdı.

İstediği tavizi koparan Amerika dışişleri bakan yardımcısı Richardson: «Zor bir mesele ama Türkiye anlayış gösteriyor» diyerek memnuniyetini belirtiyor.

Amerika, gerçekten ittifak halinde çalıştığı komünist blokdan Çin ve Yugoslavya'nın döviz kaynaklarını geliştirmek için aracılık vazifesi gördü. Bu hal hiçbir şekilde iyi niyetle izah edilemez. Bu sadece milletimizin servet kaynaklarını kurutmak, düşmanımıza imkân sağlamaktır. Millî servetimizin bütün kaynakları millet düşmanları tarafından kurutulmak istenmektedir. 1968 yılında 368.000 kilo Afyon sütü elde edildiği halde 1965 yılında, dost maskeli düşmanların arzularına uyularak 83.000 kiloya düşürülmüştür. 1965'den bu yana bunun yarından çoğunun tekrar düşme kaydetmiş olacağı muhakkaktır. İşte millî servetimiz ve gelir kaynaklarımız düşmanların arzusuyla teker teker kurutuluyor.

Bir zamanlar dünya piyasasında kaliteli çok üstün zeytin yağlarımız ısrarla aranıyor. Piyasadaki bu itibarımızı sarsmak için Gomel ve Zig na yahudileri zeytin yağına parafin katmak suretiyle hem itibarımızı sarstı, hem de ihracatımız süratle düştü. Bu oyunlar bugün çok daha politik olmak üzere sahneye konmaktadır.

Afyon üretiminin neden kısıtlandığını bilebilmek için; afyon yetiştiren devletlerde siyasi hayata hakim olan güçleri ve bu güçleri hareket ettiren ideolojileri unutmamak icabeder. Her

Komünist zulmü altında hâlâ inleyen Türkistan'da şerefli medeniyetimizin bakiyelerinden Büyük alim Fahreddin Razi'nin türbesi. Temsilcisi olduğumuz düşünce ve kültürün komünist alemde hâlâ ayakta kaldığının ifadesi değil mi?

Büyük bir döviz kaynağımız olan hashaş'ın ekim sahası daraltılmak isteniyor. Halbuki ilaç sanayinin temelini teşkil eden morfini dışarıya ucuza verip, dışarıdan hiç durmadan kullanılması zararlı ilaçlar almaya kalkışıyoruz. Aklımız ne zaman başımıza gelecek?

hadisede karşımızdaki güçlerin ideolojik yapıları ve politikaları bilinmeden yapılan tahlil ya yanlış olur ya da eksik olur. Afyon ekim sahasının daraltılmasını da bu şekilde düşünmek mecburiyetindeyiz.

Beynelmil sermaye sahipleri milletimizin tok, sıhhatli ve zengin kalmasını istemezler. Bu nun için de her fırsatta gelir kaynaklarımızı sabote ederler. Dünya piyasasından ısrarla aranan afyonumuz da böyle bir sabotajla durduruluyor. Millî servet kaynaklarımız kurutuluyor.

Olgunlaşmış hashaşın çizilmesiyle elde edilen, koyu renkli afyon sütü, 1804 de Alman eczacısı Sertürner'in tıpta morfin olarak kullanmasından sonra kıymeti süratle artmıştır. Memleketimizdeki üretimi devamlı artan bir döviz kaynağı olmuştur.

Ne var ki köylünün gram gram topladığı afyon sütü, her gramını alırken bir o kadar ter döktüğü halde, devlet kooperatifleri tarafından 80-100 liraya elinden alınmaktadır. Köylünün aldığı bu para, teri kurumadan elinden uçup gitmektedir. Öbür yandan Fransa'ya 7 veya 8.000 liraya satılmaktadır. Böylece hem milyonlarca döviz getiriyor; tamamen millî olan kaynaklarımız nasıl kurutulur?

Milleti idare etmekle görevli iktidarlar, ekim sahaslarını düşmanın arzusuyla nasıl daraltıyorlar? gelir kaynaklarımız neden kurutuluyor? Bunu ilgililerden soruyoruz.

Türkistanlılar Hürriyet istiyor

ERNEST WEATHERALL KEŞMİR'DEN
YAZIYOR

Doğu Türkistan Kurtuluş Komitesi Başkanı İsa Yusuf Alptekin'e göre Sinkiank'daki Türk halkının istikbaline aldırış edilmemektedir. Mr. Alptekin, Çin'li saldırganlar tarafından işgal edilen ve şimdi de SINKIANK adı verilen Doğu Türkistan'da, Çinlilerin Türk halkına karşı toptan bir imha siyaseti takip etmekte olduklarını da sözlerine ilâve etmiştir.

On yıl önce Çinlilerin Sinkiank'a tamamen ayak basmalarından evvel, Türk halkı komünist sisteme karşı toptan ayaklanmıştı. İsyan bastırıldı fakat pek çok Türk göçmeni kurtuldu. Kurtulanlar arasında Doğu Türkistan Hükümeti Sık sekreteri Mr. Yusuf Alptekin de bulunuyor.

Mülteciler Himalaya'nın yalçın tepelerini bir bir aşır, Keşmir'e gelmeyi başardılar. Pek çoğu da Afganistan'a geldiler.

TÜRKLERİN ANA VATANI

Orta Asya'daki Türkistan 600 sene evvel Türklerin ana vatanı idi. Kendilerini Avrupa'nın içine kadar getiren zorlu bir yürüyüşe başlamışlardı.

Asırlardan beri başka ırklarla kaynaştıkları için şarklı özelliklerini kaybettiler. Türkiye'de yaşayan halkın, Sinkiank'daki Türklerle sahip olduğu ortak tek özellik aynı lisani konuşmakta oluşlarıdır.

Yeni Delhi'de bir Türk sefareti yetkilisi bana şunları söylemişti:

«Keşmir'de Türkistanlı göçmenlerle karşılaştığım zaman, onlarla kendimizi mukayese ettim. Fark sadece bir Londra ile bir New York arasındaki fark idi.»

Dünya mülteciler teşkilâtının ve Türkiye hükümetinin yardımı sayesinde mülteciler Türkiye'ye gönderilmiştir.

Türkiye'de yaşamaya başlayan Türk mültecileri yeni topraklara kendilerini alıştırmakta güçlük çekmemişlerdir.

SINIR KABİLELERİ AYIRIYOR

Mr. Alptekin «Fakat bizim ana vatanımız hâlâ Doğu Türkistandır. Amacımız bir gün vatana dönmektir» diyor.

Daha II. dünya harbinin bitişine gelinceye kadar Sinkiank bir Rus bölgesi idi. Fakat Çinlilerin baskısı altında kalan Ruslar, demir perdenin doğu ve batı Alman halkını ayırdığı gibi Türk kabilelerini ayıran bugünkü sınırları çektiler. Mr. Alptekin Çin ve Rusya arasında muhtemel bir harbin sınırını her iki tarafındaki Türk halkının imhasına vol açacağını iddia etmiştir.

Alptekin Çinlilerin Sinkiank'ı Çinileştirme gayretinde olduklarını da belirtmiştir.

Hemen hemen 1000 seneden beri Türklerin kabullendikleri İslâm dini, kanun dışı sayılmıştır. Camiler ve dinî okullar kapatılmış, yıkılmış ya da en basitinden başka amaçlar için kullanılmıştır. Mr. Alptekin son 20 sene zarfında Doğu Türkistan'a 4 milyon Çinlinin yerleştirildiğini de söylemiştir.

Pekin ve Moskova arasında ilişkilerin fenalaşmaya başlamasından bu yana binlerce asker sınıra mevzilenmiştir. Türk halkına girişilen en sefil imha şekillerinden sadece birinin Türk gençlerinin Çinlilerle zorla evlendirilmesi olduğunu söyleyen Alptekin, dokuz yaşındaki Türk kızlarının ebeveynlerinden zorla alınarak Çinli ailelere gönderildiğine de işaret etmiştir.

ÇOK AZ HABER GELİYOR

1962 de Hindistan ve Kızıl Çin arasında patlak veren sınır uyuşmazlığından beri pek az Türk kurtulmaya muktedir olmuştur. Bunun sonucu olarak, hür dünyadan pek az haber ulaşabilmiştir.

Rusların radyo teşkilâtı Doğu Türkistanlılara
(Devamı 14. Sayfada)

ESİR TÜRK İLLERİNDEN VE İSLÂM ALEMİNDEN

Doğu Türkistan Cumhuriyeti Eski Genel Sekreteri:

İSA YUSUF ALPTEKİN'İN HÜR DÜNYA SEYAHATI

30 OCAK 1970

Alptekin Colombia Üniversitesine gide rekProf Edwart Alworth ile görüşti. Daha sonra Amerika'daki Türkistanlılar Cemiyeti Başkanı Dr. Maksut Bek tarafından şerefine verilen ziyafette hazır bulundu. Bu ziyafette, Prof. Edwart Alworth'dan başka birkaç kıymetli misafir de hazır bulunmuşlardır. Aynı gün akşam G. Pahta'nın evinde Alptekin şerefine verilen ziyafette hazır bulundu. Bu ziyafete, seçkin davetlilerden başka, Dr. Milton Clark ailesiyle birlikte, Colombia Üniversitesinde Prof. E. Alworth, Dr. Maksut Bek, Radio Liberty'den Dr. G. Burbil, Dr. Amanberdi Murat, Washington'dan Dr. Ergeş Sermet Bulakbaşı, Rozi Nazar ve gençlerden Mahmut Han olmak üzere 20 ye yakın şahıs vardı. Yemek esnasındaki sohbetten sonra, değerli misafirlerden Dr. Milton Clark tarafından 18 yıl önce Keşmir Sirinegar'da «Doğu Türkistanlı Kazak Türklerinin Havatı»na dair hususî surette çekilen renkli bir film gösterildi. Akşamın geç saatlerine kadar süren bu tatlı ve vatan hasreti içinde geçen samimi ziyafet, davetlilerin gönlünde unutulmaz bir iz bıraktı.

31 Ocak 1970

Bugün Cumartesi. Newyork'ta faaliyet gösteren «TÜRKESTAN AMERİCAN ASSOCIATION IN U.S.A.» yani «Amerika'daki Türkistanlılar Cemiyeti» tarafından İsa Yusuf Alptekin şerefine büyük çapta bir «Hoş Geldin» ziyafeti tertip edilmiştir. Ziyafet yeri olarak seçilen yerin Birleşmiş Milletler binası karşısında olması ayrı bir mânâ ifade ediyordu. Alptekin bu ziyafet münasebetiyle Newyork'ta bulunan bütün Türkistanlıları bir kere daha bağrına bastı. Önünde dünya devletlerinin bayrakları dalgalanan Birleşmiş Milletler gökdeleninin karşısında ülkeleri ve soydaşları komünist mezalimi altında inleyen hürriyete susmuş insanların; mazlum Türkistan Türklerinin bu toplantısı anlayanlara çok şey ifade ediyordu. Newyork'un Türkçe neşriyatlarında, radyo vasıtasıyla da duyurulan bu davete Türkiyeli, Azerbaycanlı, Kafkaslı, İdil-Ural'lı, Kazanlı Türkler ve Türkçe bilen ihtisas sahibi Amerikalılar da icabet etmişlerdi.

Uzun bir seyahatten sonra yurda dönen İsa Yusuf Alptekin'i Mücadele Birliği yetkilileri karşılamışlardır. Fotoğrafta İstanbul Sancağı Başkanı Yılmaz Karaoğlu ve İsa Yusuf Alptekin görülmüyor.

(Foto: Mücadele)

Muhteşem salonda herkes yerlerini aldıktan sonra, Cemiyet başkanı Dr. Maksut Beğ açış nutkunu söyledi, misafirlere «Hoş geldiniz» dedi. Değerli misafir İsa Yusuf Alptekin'i kürsüye davet etti.

Alptekin alkışlar arasına ayağa kalkarak söze başladı. Alptekin, şahsına gösterilen bu yakın alâka ve unutulmaz samimiyet ifadelerinden dolayı Amerika'daki Türkistanlılar cemiyetine, Reis ve azalarına içten gelen şükran ve minnet his, ifadelerini bildirdi. Bunu müteakip cemiyet reisi Dr. Maksut Beğ, Alptekin'in kısaca hayat tercümehaliyle toplantıda hazır bulunanları İsa Alptekin'e tamıştırma gayesi ile Gulemettin Pahta'yı söze davet etti. Gulamettin Pahta İsa Yusuf Alptekin'in kısaca hayat hikâyesini belirtti:ktan sonra, Alptekin'in Doğu ve batı Türkistandaki Millî faaliyetleriyle Çin'deki Millî mücadele hareketleri üzerinde bilhassa durarak sözlerine şöyle devam etti: «Aynı soyadım taşıyan iki kardeşten birinin başına bir felaket geldiği zaman diğer kardeşin yardımcı koşması kadar tabii bir hal olmaması gibi. İsa Yusuf Alptekin de sadece Doğu Türkistan davası ile değil bütün Türklük davasına kendini vakfeden bir Türk Milliyetçisidir. Bu kadar değerli bir şahsı fani dünyadan, baki dünyaya göç ettikten sonra değil şimdiden takdir ederek anmamız ve kendisine her bakımdan yardımcı olarak, milleti için yaptıklarından ötürü onu mükâfatlandırmamız lâzımdır.»

Gulamettin Pahta sözünü bitirdikten sonra Dr. Aman Berdimurat Türkistan Tarihi ve şimdiki durumu hakkında harita üzerinde bir buçuk saat süren çok ilgi toplayan ilmi konuşmasını yaptı. Dr. Aman Berdimurat konuşmasını bitirdikten sonra Cemiyet Reisi Dr. Maksut Bek «Doğu Tür

kistan Millî Mücadele hareketleri ve bunun tarihçesi» hakkında açıklamalar yapması için İsa Yusuf Alptekin'i tekrar kürsüye davet etti. Alptekin çok samimi ve açık bir ifadeyle bu mevzuu üzerinde etraflıca bilgiler verdi. Alptekin bu konuşmasını ya parken salonda bulunan yüze yakın davetli merakla, heyecanla dinliyordu.

Alptekin konuşmasını bitirdikten sonra toplantıda bulunan Azerbaycan ve İdil-Ural Türkleri cemiyet reisleri de ayrı ayrı söz alarak, bu toplantıya katıldıklarından dolayı duydukları memnuniyetlerini ifade ettikten sonra ilerideki çalışmalarda da Amerika'da bulunan bütün Dış Türklerin bir bütün olarak, sıkı bir şekilde çalışmaları daha semereli ve iyi olacağını söylediler. Bu konuşmaları müteakiben Amerika'daki Türkistanlılar Cemiyeti Reis muavini Seyid Sultan Mansur «Türkistan Tarihinin Sanlı sahifelerinden «kısa manzumeler okuyarak davetlilere heyecanlı bir konuşma yaptı ikinci Reisin konuşması bittikten sonra Mahmut Han Beğ, Türkistanlı gençlerle hazırladığı bir ekleple «Kozgâln kozgâln yav'ge kozgâln... Türkistan Canucanları.» isimli Millî gururu ifade eden kahramanlık marşını okudu. Toplantıda hazır bulunan Türklerin gözlerinden damlayan yaş ve içinden kopan tezahürat alkışlarıyla, yapılan toplantının son heyecanı zirveye ulaştı. Bu sırada misafirlerin arasından fırlayıp koroyu idare eden Mahmut Han'ı ya naklarından öperek boynuna sarılan ve marşın heyecanına kapılarak hülgür hülgür ağlayan eski Turancılardan Dr. Reha Oğuz Türkkan bu heyecanlı ana daha da fazla bir heyecan katmıştır. Kendisini ilk defa aralarında gören Türkistanlılar bir iki kelime söylemesi için ricada bulundular. Dr. Reha Bey alkışlar arasında başlayan konuşmasında, haricte bulunan Türklerin birbirleriyle yakından işbirliği yaparak bir varlık olmalarının daha da çok faydalı olacağını bildirdi. Böylece toplantıların sık sık yapılmasını ve bu toplantıya katılmanın sevincini ifade ederek alkışlar arasında kürsüden ayrıldı. Bundan sonra davetliler aralarında sohbet ederek hep bir arada toplantıdan ayrıldılar.

Sayın İsa Yusuf Alptekin'in kalbinde olduğu gibi toplantıya katılan davetlilerin de yüreğinde unutulmaz derin bir iz bırakan Newyork'lu Türkistanlılar gecesinin, dış Türkler arasındaki dostluk ve samimiyet ifadesinin hiç bir zaman kaybolmayaacağı bir daha görülmüştür.

1 Şubat 1970

ORTADOKSLAR

bulur. İlgili mercileri ikaz eder.

Gelelim Yakovas'a!

1958 yılında Türkiye'ye girmesi kanunen yasaklanmıştı. Bu kararı verdiren sebep Yakovas'ın Türkiye aleyhine giriştiği hainane hareketlerdir. Belirttiğimiz gibi 1958 de Türkiye'ye girmesi yasaklandığı halde iki defa daha vatanımıza ayak basmıştır. 1968 senesindeki ikinci gelişinde bu vatan hainine yemek ziyafeti veren ve aynı masada kadeh tokuşturan ilgililerin durumu düşündürücüdür. Bu durum o sene çeşitli tepkilere yol açmış ve ilgili merciler ikaz edilmiştir. Bu cümleden olarak Mücadele Birliği İstanbul Sancağı tarafından bir bildiri yayınlanmış ve Türk düşmanı Yakovas'a giriş müsaadesi verilmesi için ilgililer ikaz edilmişti. Bildiride özetle şöyle denilmekteydi:

«Amerikan Ortodoks Metropolidi Papaz Yakovas memleketimizde fesat çıkarmak ve Patrikhane'ye talimat vermek için üç günlüğüne İstanbul'a gelecektir.

Dünyanın pek çok yerinde Türkiye aleyhine demeçler veren, kiliselerde ayinler düzenleyen, Makarios'un ve Kıbrıslı Rumların haklı olduğuna Jonson'u ikna etmeye çalışan Türk düşmanı Yakovas'ın Türkiye'mize nasıl giriş izni aldığını ilgili mercilere sorarız.»

ÇEKİLEN TELGRAFLAR

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı tarafından ayrıca Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Meclis Başkanı, Dahiliye, Hariciye, Sanayi ve Ulaştırma Bakanlarına aşağıdaki telgraf çekilmişti:

«Beynelmilel Yahudilik ve Hristiyanlık Türkiye'de yeni bir komploya girişmişlerdir. Türk düşmanı papaz Yakovas'ın bu millet düşmanlarının emriyle, Patrikhane ile millet aleyhtarı faaliyetleri plânlamak üzere geleceğini haber almış bulunuyoruz.

Milli bir politika takip ettiğinizi göstermek için, bu papazın aziz topraklarımızı kirlletmesine müsaade etmemenizi isteriz. Saygılarımızla»

YAKOVAS'IN YENİ OYUNLARI

Yakovas, Amerika'daki İslâm ve Türk aleyhtarı göstericilerin başı ve destekleyicisi olmuştur. Yakovas'ın bu hainlikleri daha ne zamana kadar millettten saklanacaktır. Düşmanını ve mücadelesini bilmeyen milletler yok olurlar. Türkiye'de iktidarların, düşmanlara ve millet hayatını saran tehlikelere karşı lâkayt kalması milletin sabrını taşımaktadır.

Millet İstiklâl Harbinde olduğu gibi düşmanını öğrenecek ve kendi sinesinden kopan gerçek millet evlâtlarının rehberliğinde, gerçek düşman Beynelmillel Siyonizme, Beynelmillel Hristiyanlığa ve yan kollarına, ajanlarına kahredici yumruğunu indirecektir.

Türkleri «Barbar» olarak kamu oyuna kabul ettirmek isteyen Yakovas son zamanlarda, siyasî temaslarını hızlandırmıştır. Amerika ve Yunanistan'daki temasları neticesinde Fener Patriği olmayı kabul ettirmiştir. Amerika ve Yunanistan'ın desteklediği Yakovas'ı Athenagoras'ta tasvip etmektedir. Fakat Türkiye'nin Yakovas'a göstereceği tavır merak konusu idi.

Milliyetçi kuruluşların ve bir kısım uyamak halkımızın hükümeti ikazları netice vermiştir. Ve Türk hükümeti Yakovas'ı kabul etmeme durumuna gitmiştir. Yakovas, bu durum karşısında Amerikan orto-

dokslarını temsil eden Fener Patrikhanesinden ayrı olarak, (yukarıda belirtildiği gibi) «Bağımsız bir ortodoks kilisesi»nin kurulmasını isteyecek kadar ileri gitmiştir. Ayrıca Patriğin seçilmesinde en büyük rolü olan Amerikan siyasî çevreleri kendi lehine çekmek için, bağımsızlığın istediği Amerikan Ortodoks Kilisesinin ayinlerini İngilizce olarak tanzim edeceğini bildirmiştir.

Yakovas'ın isteği gerçekleştigi takdirde durum; Ortadoks Birliğinin parçalanışı olacaktır. Ve bu normal bir hadisedir. Zira insanın ve insanın kanuniyetine aykırı olan ideolojiler yok olur. Tesis ettiği nizam yıkılır. Sol bir ideoloji olan Hristiyanlığın parçalanışını da hiç bir kuvvet durduramayacaktır.

Hristiyanlığın tatbik edildiği yerlerde insan ve cemiyet huzursuzdur. Bu zulum şebekesinin işlediği yerlerden biri de BATI TRAKYA'dır.

Ecdadımız gittiği ülkelere saadet, huzur refah, merhamet dolu bir hayat götürmüştü. Fakat, yıllarca beslendiği sofraya ihanet eden hain Yunan, bugün Batı Trakya'daki kardeşlerimize her türlü zulmü re va görmektedir. Bu zulmü candan hissedilen millet evlâtlarının intikam hissi kamçılanmaktadır.

24-29 Mayıs tarihleri arasında Fetih Haftası olarak ilan eden Mücadele Birliği, bu hafta içinde Fener Patrikhanesini protesto etmiştir. Ve Millete patrikhanenin ihanetleri anlatılmıştı. Düşmanını her an tanımaya azimli olan millet, bu durumu candan alkışlamıştı.

Mücadele Birliğine mensup gençlerin Fener Patrikhanesini protesto etmesi bütün hristiyan âlemini tedirgin etmiştir. Avrupa'da gazete sütunlarına geçen ve yorumlara sebep olan bu olayın haberini bilhassa Yunan basını büyük manşetlerle vermiştir.

Bu olay Athenagorası da son derece tedirgin etmiştir. Athenagoras bu tedirginliğin neticesi olarak Heybeliada Ruhban Okuluna yerleşmiştir.

Önümüzdeki aylar Patrikhanenin kaderini tayin edecektir. Patrikhane işlerinin çatallaşması Ortodoksların hayallerini yarı yolda koyacaktır. Türkiye'yi yakından alâkadar eden bu hadise, ortadoksların Türkiye üzerindeki isteklerinden vazgeçmelerini sağlamaz. Bunlar birbirinden ne kadar ayrılırsalar da gene bize karşı birlikte hareket ederler.

TÜRKİSTANLILAR HÜRRIYET İSTİYOR

Çinlilere karşı bir halk savaşı vermeye teşvik etmektedir. Taşkent radyosu yaptığı yayınlarında bütün dünya müslümanları gibi Batı Türkistan müslümanlarının da Doğu Türkistandaki kardeşlerinin arkasında olduğunu söylemektedir.

Moskova radyosu Orta-Doğu ve Afrika ülkelerine yaptığı yayınlarda Çinlilerin dindarları nasıl taciz ettiklerini ısrarla söylemektedir. Bu, Kızıl Çin'in müslüman ülkelerle irtibat kurmasını zorlaştırmaktadır.

Pekin radyosunda bölgedeki mahallî Türk halklarına ve mültecileri isyana teşvik ettiği ve sabotajı gönderdiğini iddia ederek Sovyetleri suçlamaktadır. Mr. Alptekin Doğu Türkistan'ın asla bir Çin toprağı olmadığı gibi, Çinlilerin de bir iç problemi olmadığını iddia ederek, «Bu yüzden ki bu meselenin Birleşmiş Milletler önüne getirilmesini istiyoruz» demiştir.

THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR
16 HAZİRAN 1970

Yukarıdaki yazı İsa Yusuf Alptekin Beyin Hür Dünya seyahati esnasında yaptığı faaliyetlerin neticesinde bir Avrupa gazetesinde intişar etmiştir.

BİLDİRİ

Ayrıca tesbit etmek isteriz ki, karşılıklı şekilde aynı gaye ve ölçülere bağlı bulunmak mevkiinde olduğumuz M.T.T.B. ile, aramızda son fetih yılı faaliyetlerinin vesile verdiği çatışmalar ve bildiriler yine karşılıklı şekilde küçük ve nefsanî infiat plânına ilişik kontrolsüz tezahürlerden ibaret; ve küfür saflarını mesud etmekten başka bir işe yaramayan bu küçük ve nefsanî infiat plânını mutlaka çiğneyip büyük islâm idealinin yolcuları arasında muazam bir kervan nizamı tesis etmek artık farz hükmündedir.

Hakikat deryası önünde bu çırpıçlık soyunuşumuza ve ruhumuzu en ince hatlarına kadar belli etmek cesaretini gösterişimize karşılık gereken kararı Müstüman — Türk umumi efkârı versin...

CHP Kurultayı

bir ihtilâl tahrikçisi oldu. İşgallerin olduğu yerlere solcu öğrencileri birer birer salıverdi. Sosyal Demokrasi Derneklerine tamamen materyalist olanları yerleştirip, onları kendine payanda olarak kullanmaya kalktı.

GENEL GREV

Parti meclisinin bile görüşlerini almadan Erzurum'da, ardından koşup da kendinden önce söyleyecek varmış gibi «genel grev» sayhalarıyla bağırды, feryad etti.

Genel grevin bir Marksist - Leninist ihtilâlin basamağı olduğunu bilmez değil!

MATERYALİST TERMİNOLOJİ VE ALT YAPI

Ecevit, mirasından çok istifade ettiği Atatürk'ü dahi inkâr edip, yeni ihtilâl teorileri, bilimsel biidrigeler (!) yayımcılığın da zamansız da olsa sabredememiştir.

Atatürk devrinde «devrim» sözünden üst yapı kurumları anlaşılır. Simdi ise alt yapı kurumları anlaşılmalı imiş.

Bu sloganları beynelmillel komünizmin kurucusu, beynelmillel siyonizmin ileri gelenlerinden yahudi Marx'a atittir. Marks gibi bir komünistin koyduğu diyalektikle milletimize ne gibi belâlar hazırlandığı malumdur.

Ecevit şunu demek ister ki: «Milletin din, devlet, aile, hukuk, maarif gibi kültürel müesseselerinde yıkılmadık, perişan edilmelik bir yer kalmamıştır. Gericeilik (!) bütün müesseseleriyle tasfiyeye uğramıştır. Şimdi artık «devrim» sözcüğünün (!) manası değişmelidir. Artık devrim bilimsel tabiriyle (!) alt yapı devrimi olmalıdır.» Bu nun altında ise beynelmillel komünizmin bütün niyetleri gizlidir. Toprak işgalleri, komünist eşkiyaların sırtını sıvazlama, kolhozların küçük örneğini teşkil edecek Bulgaristan'daki koperatifler hep bu aradadır.

Bütün bunların gerçekleşmesi çok Ecevitler eskitir. Ama Ecevit'e sağlığında, milletin nasıl uyandığını, değerlerini ayaklar altından nasıl kurtardığını görmesi nasib olur.

Beynelmillel siyonizmi, komünizmi milletin gözünden perde perde gizlemeye kal kanlara komünizm bozması fikirlerin. «Muhammed'in Yolu» olmadığını sizlere bizzat kandırmaya çalıştığınız millet öğretecektir.

Yapılan kurultayların çözümleyeceği problem değildir bunlar. Ecevit, Erim, Satır, Avcıoğlu çekismelerini çok aşan bu meselelerin hallolacağı günler uzak değildir.

İNKILÂB İLMİ

— 23 —

Düşmanları çok ve çeşitli ise muhtemel, diğer istikametlerdeki taarruzlara karşı da bir kuvvet ayırması lâzım gelir. İşte ko mutanlık sanat ve hüneri; düşmanın mütefikirlerinin muhtemel saldırılarına ve karşılaşılan düşmana mukabil çıkacak kuvvetlerin dağılımını çok iyi hesaplamaktır.

Almanlar batı cephesine doğru taarruzda bulundular. Fransa'yı işgal ettiler ve muayyen bir noktada durdurdular. Batı cephesinde ilerlemeler yaparken Ruslarla ittifak halinde bulunuyorlardı. Fakat batı cephesindeki yıldırım harbi tam başarılı olmadığı için, Almanya ordularının bir kısmını Fransa sınırlarında bırakmak mecburiyetinde kaldı. O sırada ittifaktan çıkan, Rusya tecavüze geçince Almanların elinde bulunan askerlerin büyük bir kısmını Rus cephesine çekmek durumu hasıl oldu. Ayrılan Alman kuvvetleri Rus kuvvetlerini yıkıp yok edebilecek güçte olmadığından Almanya bu cephede püs kürtüldü, iki cephede döğüşmek mecburiyetinde kaldı. Ayrıca Almanlar, stratejik bakımdan büyük bir hata ile, asıl hedef olan Stalingrad ve Moskova üzerine yürüyecekleri yerde, Kafkaslar istikametine doğru, asıl kuvvetleriyle hücum edince doğu cephesinde de muvaffak olamadılar. Böylece, sadece Fransa üzerine teksif edildiği takdirde, Fransa'yı yok edecek güçte olan Alman askerî kudreti Fransa'ya venemediği gibi; aynı şekilde tek başına Rusya'ya karşı savaşmış bulunsaydı Rusları da yenemedi. Bu sebeple Almanlar büyük bir askerî kayba uğradılar. Mağlubiyyet kuvvetlerin tasarrufu kaidelerini eksiksiz tatbik etmeyi sebebiyle doğdu.

Kuvvetleri neticenin alınacağı noktada yığmak lâzımdır. Hz. Muhammed (S.A.S.), bu kaidenin tatbikinde tipik misaller vermiştir:

Politik tatbikatdan örnekler:

Uhud savaşından sonra, Hz. Muhammed (S.A.S.) in kurmuş olduğu Medine şifte devletini bir ittifak zinciri tehdit ediyordu. Bu, Yahudi ve müşrik ittifakı idi. Bu ittifak zincirinin içerisinde Medine'ye çevrilmiş bulunan diğer kabileler de vardı. Medine tam bir çember içerisinde alınmış bulunuyordu.

H. Muhammed (S.A.S.) in niyetinin, Hayber ve Mekke ittifakını parçalamak olduğunu görüyoruz. Bu ittifakı parçalamak için siyasi, psikolojik ve askerî taarruzlar yapıldı. Mücadelede kuvvetlerin tasarrufu kaidesi tatbik edildi. Netice alınacak yerde bütün güçler bulunduruldu. Mekke ve Hayber ittifakını yıkmak hususunda Hz. Muhammed (S.A.S.) ve ashâbı evvelâ Mekke'yi tarafsızlaştırmak siyasetine başvurdular. Mekke'yi sulh taarruzları ve psikolojik taarruzlarla yıpratıldılar ve Mekke Hz. Muhammed (S.A.S.) ile sulh yapmak ihtiyacını duydu.

Yahudilerin ve Mekke'lilerin Hz. Muhammed (S.A.S.)'e karşı ittifakları şu merkezdeydi; eğer Hz. Muhammed (S.A.S.) Mekke üzerine yürüyebilecek olursa, Hayber liler bir baskınla Medine'yi işgal edeceklerdi. Aksi hal varid olursa yani Hz. Muhammed (S.A.S.) Hayber üzerine yürürse Mekke liler Medine'yi işgal edecekler ve şehirden uzaklaşmış bulunan Hz. Muhammed'i (S.A.S.) ortadan kaldıracaklardı. Kurulan bu tab-

ye bir ittifak tabyesi idi. Buna yapılması lâzım gelen şey; bu müşterek gücü parçalamak ve netice alma yerinde en büyük kuvvetlerle hasmı yere sermek idi.

H. Muhammed (S.A.S.) de Mekke'ye karşı tarafsızlaştırma taktiğine başvurdu. Sulh taarruzlarına müracaat etti. Gösteriler tertipledi. Muhtelif müfrezeleri etrafa göndermek suretiyle, kuvvetini gösterdi. Ekonomik taarruz siyasetini takip ederek, Mekke'nin elindeki ekonomik imkânları sarstı. Onları aç kalacak hale getirdi ve Mekke'deki halk başlarındaki idareden hoşnut olmamağa başladılar. Bunun üzerine Mekke'de siyasi iktidar ve psikolojik hakimiyet kayboldu. Hz. Muhammed (S.A.S.) Hudeybiye barışının hazırlanmasında, Mekke'ye devamlı surette sulh taarruzlarında bulundu. Onlara, aç kaldıkları ve ekonomik kriz içerisinde yıprandıkları bir sırada, para ve buğday gönderdi. Ebû Süfyan ve buna benzer bazı tüccarların, ellerinde mevcut ve senelerden beri birikmiş bulunan, deri mamulâtını aldı. Böylece Mekke'de müslümanlara karşı bir sempati meydana geldi.

Neticede Hudeybiye anlaşması Müslümanlarla Mekke'liler arasında bir tarafsızlık akdini temin etmiş oldu. Bu sebeple Hudeybiye anlaşması, diplomasi bakımından, çok mühim bir anlaşmadır. İki taraf muayyen bazı tavizlerle anlaşılar.

H. Muhammed (S.A.S.) bu anlaşmaya dayanarak doğrudan doğruya Hayber üzerine yürüdü ve Hayber'i ortadan kaldırdı.

Görülüyor ki; Mekke-Hayber ittifakı evvelâ parçalandı, sonra da eldeki küçük bir kuvvetle hasımlardan biri tasfiye edildi. Çünkü Mekke ve Hayber ittifakının meydana getirdiği kuvvet çok büyüktü. Ama bu büyük kuvvet önce parçalandı. Bilâhare bu küçük parçalardan her biri teker teker tasfiye edildi.

Bütün mücadele nevilerinde olduğu gibi, askerî mücadelede de bu kaide başarı ile tatbik edilmiştir: Uhud'da, düşmanın mühim vurucu gücü olan, süvari kuvvetleri sayısı az oku kuvveti tarafından tutulmuş olup ordunun büyük kısmı netice alınacak noktaya yığılmış bulunuyordu.

Bu strateji tatbik edildiği müddetçe zafer müslümanların tarafında idi. Fakat okuların yerlerini terk etmesi yani bu kaidenin ihlâli mağlûbiyete yol açtı.

6 — STRATEJİK TEKADDÜM :

Altıncı kaide stratejik tekaddüm'dür. Stratejik tekaddüm operatif ve taktik hareketlerin muvaffakiyetini hazırlar. Düşmanın karşı tedbirler almak imkânını zayıflatır. Stratejik tekaddüm, Clausewitz doktrinlerinde, insiyatif, baskın ve sürat faktörlerini sağlar. Tecavüz, müdafaa ve yapacağımız bütün hareket şekillerinde düşmandan evvel davranmak ve onu şaşırtmak, onun hazırlık yapmasına fırsat vermeden hareket etmek; bunların hepsi insiyatif ve stratejik tekaddüm kelimesiyle ifade edilir. Evvel davranan muvaffak olabilir. Malzeme üstünlüğü olmadan dahi, bunu duyurmadan, düşman maneviyatını bozmak ve paniğe uğratmak mümkün olur. Bu da, her türlü mücadelede tatbik edilen kaidelerden biridir.

Bedir'de yer tutma, Hendek, Uhud'da okuların yerleştirilmesi stratejik tekad düme misaldir.

7 — STRATEJİK BASKIN :

Stratejik, operatif ve taktik hareketlerin esas unsurudur.

Baskın, sevk ve idarede, başarının ilk şartıdır. Harekâtın gizliliği, şaşırtıcı tedbirlerin alınması ve maksadın saklanması baskın hareketlerinin muvaffakiyetlerini artıran unsurlardır.

H. Muhammed (S.A.S.) in Mekke'yi fethi hazırlanması ve Mekke'yi işgali baskınla mümkün olmuştur.

Baskın; hasmın herhangi bir harb sahasında —ister psikolojik, ister kültürel, isterse iktisadî sahada olsun— hazır olma dan yakalanması ve o harp sahasında yenilmesi demektir. Düşmanı beklemediği bir sahada ve beklemediği bir noktada mücadeleye mecbur tutmaktır. Bunlardan biri; düşmanın, konuşulmasını istemediği ve etrafa duyulmasından korktuğu mevzuları yakalamak ve propaganda etmek, baskın tarzında yapılacak olan, psikolojik bir harb şeklidir.

Kur'an-ı Kerim'de bu kaidenin müteaddit misalleri görülür:

Mesela; Müslümanlardan bir müfreze haram aylarında bir müşriği öldürmüştü. Müşrikler bir psikolojik üstünlük elde ettiklerini zannederek, müslümanlara taarruzda bulundular. «Siz hem haram aylara hürmet telkin ediyorsunuz. Hem de haram aylarda insan öldürüyorsunuz. Bu büyük günahı, bu büyük cürümdür.» diye saldırıya geçtiler. Fakat beklemedikleri bir sahadan darbe yediler. Müslümanlar bu vakânın varlığını kabul ile, bir müdafaa tabyesi kurup; doğrudan doğruya başka bir sahada küfrü yeniden yıkmış ve yenmiş oldular. Ayet bunu olduğu gibi kabulden sonra diyor ki:

«Sana haram olan o ayı, ondaki muharebeyi sorarlar. De ki: «Onda —o ayda— muharebe etmek büyük —günah—dır. —insanları— Allah yolundan men etmek. Onu inkâr etmek, —ziyaretçilerin— Mes-cidi Haram'a girmelerine mâni olmak, Onun halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük —günah—dır... (1). Düşmanlar beklemedikleri bir sahada, psikolojik sahada, harbe girmeye mecbur olmuşlar ve bozulmuşlardır.

Askerî savaşta bu kaidenin tatbikatı:

Mekke'nin fethi stratejik baskın kaidesinin mükemmel bir örneğidir. Zaten Hz. Muhammed (S.A.S.), bütün fiilî hareketlerinde, düşmana karşı daima baskın taktiklerini kullanmıştır. Stratejinin bir kaidesi olarak, baskın kaidesini en güzel şekilde tatbik etmiştir.

II. Dünya harbi gizli, şaşırtıcı ve aldatıcı tertip ve hareketlerle doludur. Japonların Pearl Harboor ve böylece Amerikan donanmasını mahvetmeleri de, diğer faktörlerin yanında, gizlilik kaidesinin mükemmel tatbikidir.

Osmanlı tarihinde de bu kaidenin fevkalâde güzel tatbikatları vardır. Mesela; Hacı İl Bey'in yönettiği on bin kişinin, Sırp Sındığı savaşında, yüz bin kişiyi yok etmesi; baskın faktörünü mükemmel surette kullanan kudretin çok daha üstün kuvvetleri yok edebileceğini gösterir.

(Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

İsa Yusuf Alptekin'i Mücadeleciler karşıladı

İsa Yusuf Alptekin bey u denlerin başında akla gelen zun gezisinden sonra yurda ilk isim İsa Yusuf Alptekin' döndü. Yirmi yıldan beri komünist Çin'in baskısı altında inanç ve kültürlerinden uzaklaştırılmaya çalışılan Doğu Türkistanlıların hürriyet mücadelesini liyakatle temsil edenler arasında gelen ilk isim İsa Yusuf Alptekin'dir. Yeşilköy hava alanında ya kınları ve Mücadele Birliği İstanbul Sancağına bağlı gençler tarafından karşılanan Alptekin, Doğu Türkistan mesele

sını Birleşmiş Milletlere ge tirmek gayesindedir. Yeryü zünde hemen hemen bütün mil letlerin hürriyetlerine kavuş tukları bu gün Türkistanlılar hâlâ esirdir. Bu davayı dile ge tiren hiç bir Türk hariciyesi maalesef ortaya çıkmamıştır. Afrikalıların davalarına sa hip çıkmaya çalışan Amerika ve Avrupalılar, esir Türk il lerinin yasına kulak verme mekte ısrar ediyorlar.

İsa Yusuf'u mücadeleciler : «Amerika Rusya, Yahudiye Kukla», «Vietnam Değil. Tür kistan» sloganlarını söyleye rek karşılamışlar ve teker te ker «hoş geldiniz» demişler dir.

İsa Yusuf Avrupa, Birleşik Amerika, Uzak Doğu ve Orta Doğu'da 14 ülkede Doğu Tür kistan davasını dile getirmiş tir

Bunlar Üniversite Hocası mı, Anarşist mi?

Aşağıda İst. Hukuk Fakülte sinin devrimci geçinen solcu öğ retim üyelerinin yapacakları hu susi bir toplantının çağrısı gö rülüyor Üniversite hadiseleri nin mahiyetini çözemeyen örfi idare mesullerine ve İçişleri Ba kanlığına dikkatlerini toplamala rını dileriz. Bu davetiyeden an laşılacağı gibi üniversite hadise leri sağ-sol çatışması değil, biz zat tahrikçilik yapan ve öğretim üyesi geçinen bu solcularındır. **HUKUK FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİ VE YARDIMCILARINA ÇAĞRI :** Çağrının amacı :

Üniversiteler Kanununun yük lediği görevleri, tarihin akışı i çinde, çağımızın ve toplumumu zun dinamiğine uygun olarak ye rine getirecek etkin bir kurulu n oluşturulmasına ihtiyaç var dır.

Bu amaçla, bütün öğretim üye leri ve yardımcıları bu kurula katılmaya çağırılırlar.

Kurul Toplantılarının Ge nel Konusu :

Türkiye'deki genel demokra tik devrimci mücadele ışığında, 1) Demokratik Üniversite refor munun temel ilkelerinin belir lenmesi, 2) İstanbul Üniversitesi Hu kuk Fakültesi öğretim progra mının eleştirisi ve yenilenmesi için çalışmalar, 3) Aktüel sosyal ve hukuki so runların bilim ışığında incelen mesi ve kurul görüşlerinin be lirlenmesi.

İlk toplantı 7 Temmuz 1970 Salı günü saat 14.00 de Profe sörler Kurulu salonunda yapıla caktır.

MÜTEŞEBBİS KURULU ADINA
Aytekin ATAAY (İmza)
Aydm AYBAY (İmza)
Yücel SAYWAN (İmza)
Bülent TANÖR (İmza)

1 Temmuz 1970

— ÖĞRENCİLER, ÖĞRETMENLER, SU BAYLAR, İŞÇİLER VE BÜTÜN MÜNEV VERLER!...

Yaz mevsiminde köyünüzde, kasabanız la ve bulunduğunuz şehirde güvenerek oku yabileceğiniz yegâne dava ve kadro mecmu ası :

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

● Türkiye'de, Esir Türk İllerinde, İslâm Âlemi'nde ve bütün dünyada olup-biten hadi selerin en güzel yorumu ;

● İlmî incelemeler ;

● Bütün millet düşmanlarının gizli faali yetleri ve iç yüzü ;

● İktisadî mevzular ;

● Dünya basımdan yepyeni haberler ve tercümeler.

Millî Cephe'nin en çok satan haftalık mecmuası.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE'DE ABONE OLUNUZ ABONE BULUNUZ

ADRES :

Yeniden Millî Mücadele

Babıâli Cad. 50/4

Cağaloğlu/İSTANBUL

Türkiye Basın Enstitüsü Başkanı, Bir dönme!

Türkiye'de basın kimin emellerine hizmet etti ği hususu artık bilinmez bir mesele değildir. Bizde ilk gazetenin hristiyanlar tarafından çıkarıldığına dik kat edilecek olursa, on dokuzuncu yüzyıldan beri ne derece bir mesafe kat ettikleri ortaya çıkar.

Abdülhamid zamanında, Avrupa'ya kaçan bir ta kım hayalperestler oralarda Fransız ve İngiliz mason larının ulûfeleriyle gazeteler çıkarıp, imparatorluğu ğun aleyhine büyük kampanyalar açmışlardı. Frenk ülkelerinde yıllarca el üstünde tutulan bu şahıslar, sonra hatalarını bir bir kendi kalemleriyle itiraf etmişlerdir.

Basının kıymeti bu gün daha iyi anlaşılır hale geldi

Memleketimizde de bir asırdır basın, tamamiyle beynelmîlel masonluğun emrine girmiş vaziyettedir. Büyük bilinen basın organları (Hürriyet, Cumhuriyet, Milliyet, Dünya, Akşam) masonluğun sıkı kontrollü altındadır. Bu tip gazeteler kendi dışında, millî değer lerine bağlı olmaya gayret eden neşriyatın gelişip, büyümemesi için büyük engel olmaya çalışmaktadır.

Türk basını tekellerine geçirmiş olan Ahmet Emin Yalman, Abdi İpekçi, Şevket Rado, Erol Sima vi, Necati Zincirkıran v.s. grupları, aralarında sahte fikir ayrılıkları ihdas edip, milletimizin kendi mese lelerini unutturmaya çalışmaktadırlar.

Ama sevinilecek hal şu ki, yıllardır yapılan mil let aleyhtarı propaganda milleti kandırmaya hiç bir zaman yetmemiştir

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da Türkiye Basın Enstitüsü'nün yıllık kongresi yapıldı. Bu enstitü yıl lardan beri belli bir grubun elinde dönüp dolasmak tadır

Gazeteciler Cemiyetinin binasında yapılan kong rede, Türkiye Basın Enstitüsü başkanlığına dönme Ahmet Emin Yalman seçilmiştir. Ahmet Emin Yal man, yıllardan beri beynelmîlel masonluğun tekelin deki enstitüler tarafından defalarca Altın Kalem Mükâfatıyla (!) mükâfatlandırılmıştır. Manevî cihazlan ma Cemiyetleriyle, Mason Localarıyla, dışarıdaki ya hudi cemaatleriyle yakın alâkası olan bu şahıs elbet te dostları tarafından mükâfatlandırılır

Yapılan kongrede, kongre başkanlığını Şevket Rado deruhte etmiştir.

İdare heyetine ise Erol Simavı, Zeyyat Gören, Abdi İpekçi, Mustafa Yücel, Selâmi Akpınar, Şevket Rado, Necati Zincirkıran ve Ziya Nebioğlu getirilmiş tir.

İbrahim Çamlı ve rotariyen solcu Nadir Nadiler de haysiyet divanına seçilmiştir.

Bu seçim, basınımızın bütün elemanlarını sine sinde toplayarak yapılmış değildir. Kendi aralarında yaptıkları hususî toplantı seçimleriyle Türkiye Ba sın Enstitüsü Ahmet Emin Yalman'a teslim edilmiş tir.

Basının kıymetini idrak eden ve bunu ideolojik mücadelede bir silâh olarak kabul eden yahudiliğin, bu konudaki politikasının bilinmesinde fayda vardır.

Komünizmle Müc. Derneğinin Kongresi Yapıldı

1963 yılında kurulan ve he men hemen Anadolumuzun her vilâyet ve kazasında şubesi bulunan Komünizmle Mücade le Derneğinin 6. büyük kong resi, geçtiğimiz hafta 28 Ha ziran 1970 Pazar günü İzmir de yapılmıştır. Çok başarılı ge çen kongre, olgun bir dinleyi ci kitlesi tarafından dikkatle takip edilmiştir. İki senedir Komünizmle Mücadele Dernek leri Genel Başkanlığını deruh te eden sayın Prof. Dr. Saffet Solak, faaliyet raporlarını oku muştur. Sonra seçimlere geçi miş ve başkanlığa gene Saffet Solak getirilmiştir. Bunun üze rine Mücadele Birliği aşağıda ki telgrafı çekmiştir :

Sayın Saffet Solak,
Komünizmle Mücadele Der neği Genel Başkanı

yidini Allah'dan niyaz ederiz. Hürmetlerimizin kabulünü dileriz.

MÜCADELE BİRLİĞİ ADINA

YILMAZ KARAOĞLU

Kongrede genel merkezin İstanbul'a getirilmesini iste yen bir grup ekalliyette kal mıştır. Orhan Kiverlioğlu'nun başını çektiği bu grup sonra seçimlere de iştirak etmemiş tir. Anadolu vilayetlerimiz de genel merkezlik yapma liya katine sahiptir ki, delegelerin temayülünün hep bu yönde ol duğu görülmüştür

İdare heyetine İzmir'in faal milliyetçi şahsiyetlerinden Ö mer Faruk Yeğin, Süleyman Karagülle, A. Fevzi Kunt, Ba ha Kitapçı, v.s. getirilmişler dir.

İZMİR

Ayrıca İlhan Darendelioğlu İstanbul, İsmail Hakkı Sengü ler Ankara ve Zeki Işıl İzmir tebrik eder, mücadelenizin te Bölge Başkanı olmuşlardır.